

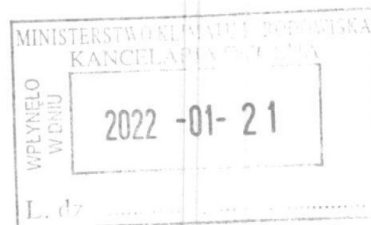

**SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ**

KOMISJA PRAW CZŁOWIEKA,
PRAWORZĄDNOŚCI I PETYCJI

RPW/5140/2022 P
Data: 2022-01-21
MKiS

Warszawa, ¹⁹ stycznia 2022 r.

Pani Anna Moskwa
Minister Klimatu i Środowiska

BPS.DKS.KPCPP.0330.45..2021

w dniu 10 stycznia 2022 roku Komisja Praw Człowieka, Praworządności i Petycji odbyła posiedzenie, którego przedmiotem była, m.in. petycja w sprawie podjęcia inicjatywy ustawodawczej dotyczącej zmiany art. 6j ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, celem umożliwienia właścicielom nieruchomości dokonania wyboru metody naliczania opłat za odbiór odpadów komunalnych, według rzeczywistej ilości śmieci wygenerowanych w gospodarstwie domowym (P10-46/21).

Po przeprowadzonej dyskusji z udziałem przedstawiciela ministerstwa klimatu, senatorowie zdecydowali o niepodjęciu dalszych prac nad petycją i uznali, iż należy przekazać petycję do Ministerstwa Klimatu i Środowiska celem rozważenia zasadności postulatów w nich zawartych przy podejmowaniu przyszłych prac legislacyjnych w tym zakresie.

Przewodniczący Komisji

**KANCELARIA
SENATU**

BIURO ANALIZ, DOKUMENTACJI
I KORESPONDENCJI

Warszawa, 26 lipca 2021 r.

BADK.DPK.133.63.2021 MK

P10-46/21	Data wpływu petycji 14 maja 2021 r
	Data sporządzenia informacji o petycji 23 lipca 2021 r.

OCHRONA ŚRODOWISKA

TEMAT

**NOWA METODA NALICZANIA OPŁATY
ZA ODBIÓR ODPADÓW KOMUNALNYCH**

WNOSZACY PETYCJE: petycja zbiorowa

Grupa mieszkańców Ełku (petycja przekazana przez Radę Miasta Ełku).

PRZEDMIOT PETYCJI:

Podjąć inicjatywę ustawodawczą dotyczącą zmiany art. 6j ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, celem umożliwienia właścicielom nieruchomości dokonania wyboru metody naliczania opłat za odbiór odpadów komunalnych, według rzeczywistej ilości śmieci wygenerowanych w gospodarstwie domowym.

UZASADNIENIE WNOSZĄCYCH PETYCJE:

Autorzy petycji proponują zmianę art. 6j ust. 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, poprzez dodanie pkt 4 wprowadzającego dodatkową metodę naliczania opłat „według ilości wygenerowanych odpadów w danym gospodarstwie domowym”.

Obecnie ustawa przewiduje możliwość wyboru przez radę gminy jednej z metod naliczania opłat za wywóz nieczystości: zgodnie z liczbą mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość lub według ilości zużytej wody lub według powierzchni lokalu mieszkalnego.

Zdaniem autorów petycji, rozliczanie wywozu odpadów zmieszanych według liczby mieszkańców jest jedynym akceptowalnym sposobem, gdyż istnieje związek pomiędzy ilością wyprodukowanych śmieci a liczbą mieszkańców. Jednak wadą tego sposobu jest brak pewności co do tego czy ewentualne zmiany w liczbie osób przebywających w danym lokalu będą na bieżąco modyfikowane. Pozostałe metody rozliczania tj. w oparciu o powierzchnię lokalu czy zużycie wody naruszają zasadę sprawiedliwości społecznej, określoną w art. 2 Konstytucji RP.

W uzasadnieniu petycji podniesiono, że przyjęcie wnioskowanego przepisu umożliwi:

- mieszkańcom w sposób demokratyczny, w drodze referendum, dokonanie wyboru nowej metody naliczania opłat według wygenerowanych ilości odpadów;
- wspólnotom, zespołom nieruchomości (mniejszym grupom społecznym) podjęcie decyzji w sprawie rozliczania śmieci według ich ilości;
- świadczenie usług wywozu odpadów przez mniejsze firmy, co zlikwiduje obecny monopol i przełoży się na niższe ceny w związku ze zminimalizowaniem dotychczasowych wysokich kosztów administracji.

Autorzy petycji przedstawili szczegółową propozycję rozliczeń wywozu odpadów

zmieszanych według: ilości wrzutów lub ilości osób w gospodarstwie domowym.

Pierwszy sposób związany jest z możliwością zważenia śmieci w momencie opróżniania śmietnika, co powoduje że znana jest miesięczna ilość odpadów (wyrażona w tonach) pochodzących z danego miejsca ich gromadzenia. Elektroniczna karta dostępu i rejestracji ilości wrzutów umożliwia ustalenie ilości wrzutów ogółem.

Uzyskane dane umożliwią dokonanie następujących obliczeń:

1) średnią wagę (kg) jednego wrzutu =

$$\frac{\text{ilość ton odpadów ogółem wywieziona w miesiącu}}{\text{ilość wrzutów ogółem}}$$

2) średnią ilość odpadów (kg) przypadającą na 1 użytkownika w miesiącu:

średnia waga 1 wrzutu x ilość wrzutów 1 użytkownika (zarejestrowana przez system).

Drugi sposób rozliczania kosztów według ilości osób w gospodarstwie domowym oparty jest na następujących zasadach:

1) karty dostępu do śmietnika określają ilość gospodarstw domowych;

2) deklaracje składane przez każde gospodarstwo wskazują ilość osób w każdym gospodarstwie;

3) zważoną ilość odpadów w tonach, wywiezionych z danego śmietnika w miesiącu, dzielimy przez ilość osób ogółem i obliczamy średnią ilość odpadów przypadającą na 1 osobę;

4) ilość osób zamieszkujących w gospodarstwie domowym mnożymy przez średnią ilość odpadów przypadającą na 1 osobę w ten sposób obliczamy ilość odpadów przypadającą na 1 gospodarstwo domowe;

Koszt wywozu odpadów dla 1 gospodarstwa domowego =

$$\text{ilość odpadów (kg) przypadająca na 1 gospodarstwo domowe} \times \text{ustalona cena za przyjęcie 1 kg odpadów do Zakładu Utylizacji Odpadów.}$$

Autorzy petycji zwrócili uwagę na konieczność wprowadzenia przepisów zobowiązujących samorządy do rzetelnego ewidencjonowania złożonych deklaracji, ich corocznego weryfikowania oraz monitorowania zachodzących zmian co do ilości osób w gospodarstwie domowym (dot. drugiego sposobu rozliczania kosztów według ilości osób w gospodarstwie domowym), a także ustalenia minimalnej ilości wrzutów dla użytkownika za które opłata jest obowiązkowa, tak by zapobiec uchylaniu się od wrzutów.

Wnoszący petycję wskazali, że rozliczanie mieszkańców zgodnie z kryterium ilości wyprodukowanych śmieci to metoda stosowana w wielu krajach, gdzie użytkownik płaci na

początku miesiąca opłatę w formie ryczałtu, a następnie jego rachunek jest korygowany (nadpłata lub niedopłata).

Wprowadzenie rozwiązań przedstawionych w petycji wiąże się z poniesieniem kosztów zakupu odpowiednio technicznie wyposażonych śmietników, co jednak w dłuższym okresie użytkowania przyczyni się do obniżenia opłat.

STAN PRAWNY:

Ustawa z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.) w art. 2 stanowi, że gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

Zgodnie z art. 7 zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy, swym zakresem obejmuje sprawy dotyczące: ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody, gospodarki wodnej, wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz, porządku publicznego, bezpieczeństwa obywateli, ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej.

Ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2021 r. poz. 888) określa: zadania gminy oraz obowiązki właścicieli nieruchomości dotyczące utrzymania czystości i porządku; warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów oraz warunki udzielania zezwoleń podmiotom świadczącym usługi w tym zakresie.

Utrzymanie czystości i porządku w gminach należy do obowiązkowych zadań własnych gminy (art. 3). Rada gminy, po zasięgnięciu opinii państwowego powiatowego inspektora sanitarnego, uchwała regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie gminy, będący aktem prawa miejscowego (art. 4 ust. 1). Regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące:

1) wymagań w zakresie utrzymania czystości i porządku na terenie nieruchomości obejmujących, m.in.: prowadzenie selektywnego zbierania i odbierania lub przyjmowania przez punkty zbierające odpadów komunalnych lub zapewnienie innego sposobu przyjmowania: przeterminowanych leków, chemikaliów, zużytych baterii i akumulatorów, zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego, mebli i odpadów wielkogabarytowych, zużytych opon, odpadów zielonych, odpadów budowlanych i rozbiórkowych;

2) rodzaju i minimalnej pojemności pojemników przeznaczonych do zbierania

odpadów komunalnych na terenie nieruchomości oraz na drogach publicznych, warunków rozmieszczania tych pojemników i ich utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym – przy uwzględnieniu średniej ilości odpadów wytwarzanych w gospodarstwach domowych bądź w innych źródłach oraz liczby osób korzystających z tych pojemników;

3) częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych i nieczystości ciekłych z terenu nieruchomości oraz terenów przeznaczonych do użytku publicznego;

4) innych wymagań wynikających z wojewódzkiego planu gospodarki odpadami;

5) obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe;

6) wymagań utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej;

7) wyznaczania obszarów podlegających obowiązkowej deratyzacji i terminów jej przeprowadzenia.

Ustawa nakłada na gminy obowiązek organizacji procesu odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy (art. 6c ust. 1), natomiast w przypadku nieruchomości niezamieszkałych, na których powstają odpady komunalne – do decyzji gminy pozostawiono podjęcie uchwały w sprawie ich odbioru. Właściciele nieruchomości są zobowiązani do wyposażenia posesji w pojemniki do zbierania odpadów komunalnych, utrzymywania tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym (art. 5 ust. 1) oraz ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na rzecz gminy na terenie której znajduje się nieruchomość (art. 6h). Rada gminy decyduje o wyborze: metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, stawki opłaty oraz wysokości opłaty za pojemnik w zależności od jego pojemności. Dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy (art. 6k ust. 1).

Dla nieruchomości zamieszkałej, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego (art. 6j ust. 2)

Rada gminy określając stawki opłaty bierze pod uwagę: liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę; ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych; koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi oraz przypadki gdy właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie (sezonowo) (art. 6k ust. 2).

Dla nieruchomości zamieszkałej opłata za gospodarowanie odpadami może stanowić iloczyn: liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość lub ilość zużytej wody z tej

nieruchomości lub powierzchni lokalu mieszkalnego oraz stawki ustalonej przez radę gminy w drodze uchwały (art. 6j ust.1).

Oплата za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi dochód gminy (art. 6r ust. 1). W zamian za pobraną opłatę gmina zapewnia właścicielom nieruchomości możliwość pozbywania się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych poprzez: odbieranie odpadów z terenu nieruchomości, przyjmowanie odpadów w punktach selektywnej zbiórki oraz zapewnianie innych sposobów przyjmowania odpadów (art. 6 r ust. 2d). Szczegółowy sposób i zakres świadczenia tych usług, w tym częstotliwość odbierania odpadów i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnej ich zbiórki, określa rada gminy w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego (art. 6r ust. 3). Projekt uchwały podlega zaopiniowaniu przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego w zakresie częstotliwości odbierania odpadów komunalnych (art. 6r ust. 3c).

Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2013 r. poz. 21) w art. 3 ust. 1 pkt 7 definiuje pojęcie odpady komunalne jako odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowalnymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości.

DZIAŁANIA POWIĄZANE:

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 7 kwietnia 2021 r. sygn. akt III FSK 3305/21 stwierdził: „Analiza uregulowań uprawnia do wyprowadzenia wniosku, że upoważnienie ustawowe dla rady gminy do uchwalenia wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi obejmuje także metodę ustalania takiej opłaty - albo w oparciu o kryteria przewidziane w ust. 1 art. 6j, które mogą stanowić: liczba mieszkańców, ilość zużytej wody lub powierzchnia lokalu mieszkalnego, albo w oparciu o przewidziane w ust. 2 kryterium o charakterze ryczałtowym – od gospodarstwa domowego. Natomiast na mocy ust. 2a rada gminy może różnicować stawki opłaty, stanowiące jej element kalkulacyjny, w oparciu o wymienione w tym przepisie kryteria, jak: powierzchnia lokalu, liczba mieszkańców, rodzaj terenu oraz rodzaj zabudowy. Jakkolwiek rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty, nie jest jednak upoważniona do modyfikowania przewidzianych w ustawie metod ustalania opłaty; a zatem jeżeli wybrała

metodę przewidziana w ust. 1, nie może łączyć jej z metodą wybraną w ust. 2.”

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 3 lutego 2021 r. sygn. akt III FSK 2349/21 podtrzymał stanowisko przedstawione w wyroku z 25 listopada 2020 r., II FSK 1853/20. Zgodnie z nim: „Katalog ujęty w art. 6j ust. 2a ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie zawiera przesłanki różnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa domowego, gdyż liczba mieszkańców, o których mowa w tym przepisie, odnosi się do liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, a nie do liczby mieszkańców tworzących gospodarstwo domowe. Pojęcia "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość" nie można utożsamiać z pojęciem "gospodarstwa domowego", gdyż osoby zamieszkujące nieruchomość nie muszą tworzyć ze sobą gospodarstwa domowego. Przedmiotowa przesłanka znajduje więc zastosowanie w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 zgodnie z którą opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest obliczana jako iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1. W konsekwencji, w przypadku wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, rada gminy może ustalić jedną stawkę opłaty od gospodarstwa domowego, bez jej różnicowania w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa. Reasumując przewidzianego w art. 6j ust. 2a kryterium różnicowania stawki opłaty w odniesieniu do "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość" nie można utożsamiać z parametrem wielkości gospodarstwa domowego”.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z 10 marca 2021 r. sygn. akt III SA/Wa 1304/20 zważył: „Określona w art. 6j ust. 1 pkt 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach metoda polegająca na określeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody z danej nieruchomości obejmuje całkowitą ilość zużytej wody z danej nieruchomości. W ocenie Sądu, wskazane wielkości obejmują odpowiednio łączną liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość (gdzie dziecko, osoba dorosła, osoba w wieku podeszłym liczy się za jedną osobę i przy określaniu opłaty bierze się pod uwagę wszystkie te osoby), całkowitą ilość zużytej wody z danej nieruchomości (przy określaniu opłaty bierze się pod uwagę całkowitą ilość zużytej wody, bez jej pomniejszania o określone wielkości związane ze zużyciem na określone cele), całkowitą powierzchnię lokalu mieszkalnego (bez wyłączenia określonych pomieszczeń).

Gdyby ustawodawca uznał za zasadne umożliwienie radzie gminy zmodyfikowania wskazanych wielkości zawarłby, w ocenie Sądu, stosowne zastrzeżenie w tym zakresie

(w szczególności na przykład zawarłby stosowne upoważnienie do określenia przez radę gminy sposobu ustalenia ilości zużytej wody w ramach metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2. W sytuacji, gdy ustawodawca w ramach upoważnienia zawartego w ustawie (art. 6k ust. 1 pkt 1) nie upoważnił rady gminy do określania sposobu ustalania ilości zużytej wody (a jej rolę ograniczył jedynie do wyboru metody (metod), w tym bazującej na ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz do określenia wysokości stawki opłaty), rada gminy nie jest uprawniona do określania sposobu ustalania ilości zużytej wody w taki sposób, że zużytej wody z danej nieruchomości przeznaczonej na określone cele (np. podlewania ogrodów, pojenia zwierząt itp.) nie wlicza się jako zużytej wody.”

Do Sejmu 20 maja 2021 r. wpłynęła petycja (BKSP-144-IX-448/21) w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w zakresie sposobu naliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Petycję 31 maja 2021 r. przekazano do Komisji do Spraw Petycji - trwają prace nad petycją.

INFORMACJE DODATKOWE:

Rada gminy jest obowiązana w drodze uchwały dokonać wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, spośród metod określonych w ustawie o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz ustalić stawkę opłaty.

Ustawa stanowi, że dla nieruchomości zamieszkałych opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców danej nieruchomości, lub ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub powierzchni lokalu mieszkalnego oraz ustalonej stawki opłaty. Rada gminy może, dla nieruchomości zamieszkałych ustalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego.

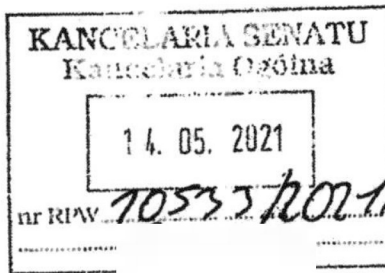
Ponadto, gmina może zróżnicować stawki opłaty w zależności od: powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.

W stosunku do nieruchomości niezamieszkałych opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników lub worków do zbierania powstałych odpadów oraz stawki opłaty określonej przez radę gminy.

OPRACOWAŁA

WIGEDYREKTOR

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA ELKU**
19-300 ELK, ul. Piłsudskiego 4
tel. (87) 732 62 18

03980200461893
RPW/10533/2021 P
2021-05-14

Elk, 6 maja 2021 roku

O-RM. 007.XXIX.2021

**Kancelaria
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
ul. Wiejska 4/6/8
00-902 Warszawa**

W załączeniu przekazuję uchwałę nr XXIX.294.2021 Rady Miasta Elku z dnia 5 maja 2021 r. w sprawie przekazania petycji w zakresie zmiany przepisów prawa do podmiotu właściwego z prośbą o podjęcie działań w celu realizacji zawartych postulatów w treści petycji.

Przewodniczącym Rady Miasta Elku

**UCHWAŁA NR XXIX.294.2021
RADY MIASTA ELKU**

z dnia 5 maja 2021 r.

w sprawie przekazania petycji w zakresie zmiany przepisów prawa do podmiotu właściwego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 i 18b ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378) oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2018 r. poz. 870) uchwala się, co następuje:

§ 1. Rada Miasta Elku uznaje się za niewłaściwą do rozpatrzenia petycji wniesionej w dniu 8 kwietnia 2021 r. dotyczącej wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców poprzez wprowadzenie dodatkowych zapisów w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 z późn. zm.) z przyczyn określonych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Przekazuje się petycję do załatwienia zgodnie z właściwością do:

- 1) Kancelarii Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2) Kancelarii Senatu Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) Kancelarii Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta zobowiązując Przewodniczącego do poinformowania wnoszącego petycję o przekazaniu petycji zgodnie z właściwością.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Elku,

Załącznik do uchwały Nr XXIX.294.2021

Rady Miasta Elku

z dnia 5 maja 2021 r.

Uzasadnienie

W dniu 8 kwietnia 2021 r. do Biura Rady Miasta Elku wpłynęła petycja dotycząca wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców poprzez wprowadzenie dodatkowych zapisów w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 z późn. zm.) złożona przez 1

Po rozpatrzeniu sprawy Rada Miasta Elku stwierdza, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o petycjach, petycja może być złożona przez osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną lub grupę tych podmiotów, zwaną dalej „podmiotem wnoszącym petycję”, do organu władzy publicznej, a także do organizacji lub instytucji społecznej w związku z wykonywanymi przez nią zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Jednocześnie, zgodnie z ust. 3 tego przepisu, przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Stosownie do art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o petycjach adresatem petycji w znaczeniu formalnym może być każdy podmiot, do którego zostało skierowane pismo będące petycją.

Podmiotem właściwym do rozpatrzenia petycji jest podmiot, w zakresie zadań lub kompetencji, którego mieści się żądanie petycji.

Wniesienie petycji nakłada na adresata obowiązek zbadania swojej właściwości. Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o petycjach, jeżeli petycja dotyczy kilku spraw podlegających rozpatrzeniu przez różne podmioty, adresat petycji rozpatruje ją w zakresie należącym do jego właściwości oraz przekazuje ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni, do pozostałych właściwych podmiotów, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję. Tylko wtedy, jeżeli podmiot petycji mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata, jest on podmiotem właściwym do rozpatrzenia petycji.

Podnoszone w petycji postulaty w zakresie zmiany przepisów rangi ustawowej, nie mieszczą się w kompetencji Rady Miasta Elku, których zadania określa ustawa o samorządzie gminnym.

Należy zaznaczyć, że inicjatywa ustawodawcza, zgodnie z art. 118 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów, a także grupie co najmniej 100.000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu.

W związku z powyższym, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o petycjach, wniesiona petycja przekazana zostaje zgodnie z kompetencją do rozpatrzenia przez właściwe organy posiadające inicjatywę ustawodawczą.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach sposób załatwienia petycji nie może być przedmiotem skargi.

PRZEWODNICĄCY
RADY MIASTA ELKU

PREZYDENT MIASTA ELKU

19-300 Elk

ul. Marszałka J. Piłsudskiego 4

MK-G.6232.1.37.2021.PG

*Przewodniczący
Komisji Skonstytucyjnej
+ Radni RM Elku*

*PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA ELKU*
Elk, 21 kwietnia 2021 r.

Przewodniczący Rady Miasta Elku

Nawiązując do petycji wniesionej w dniu 8 kwietnia 2021 r.

w sprawie dotyczącej wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców poprzez wprowadzenie dodatkowych zapisów w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 z późn. zm.), informuję, jak niżej.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy o petycjach, petycja może być złożona przez osobę fizyczną, osobę prawną, jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną lub grupę tych podmiotów, zwaną dalej „podmiotem wnoszącym petycję”, do organu władzy publicznej, a także do organizacji lub instytucji społecznej w związku z wykonywanymi przez nią zadaniami zleconymi z zakresu administracji publicznej. Jednocześnie, zgodnie z ust. 3 tego przepisu, przedmiotem petycji może być żądanie, w szczególności, zmiany przepisów prawa, podjęcia rozstrzygnięcia lub innego działania w sprawie dotyczącej podmiotu wnoszącego petycję, życia zbiorowego lub wartości wymagających szczególnej ochrony w imię dobra wspólnego, mieszczących się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji.

Stosownie do art. 4 ust 2 pkt 3 ustawy o petycjach adresatem petycji w znaczeniu formalnym może być każdy podmiot, do którego zostało skierowane pismo będące petycją.

Podmiotem właściwym do rozpatrzenia petycji jest podmiot, w zakresie zadań lub kompetencji, którego mieści się żądanie petycji.

Wniesienie petycji nakłada na adresata obowiązek zbadania swojej właściwości. Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o petycjach, adresat petycji, który jest niewłaściwy do jej rozpatrzenia, przesyła ją niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia jej złożenia, do podmiotu właściwego do rozpatrzenia petycji, zawiadamiając o tym równocześnie podmiot wnoszący petycję. Tylko wtedy, jeżeli podmiot petycji mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata, jest on podmiotem właściwym do rozpatrzenia petycji.

Podnoszone w petycji postulaty w zakresie wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców poprzez wprowadzenie dodatkowych zapisów w ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439 z późn. zm.), tj. zmiany przepisów rangi ustawowej, nie mieszczą się w kompetencji organu wykonawczego ani organu stanowiącego gminy, których zadania określa ustawa o samorządzie gminnym.

Należy zaznaczyć, że inicjatywa ustawodawcza, zgodnie z art. 118 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) przysługuje posłom, Senatowi, Prezydentowi Rzeczypospolitej i Radzie Ministrów, a także grupie co najmniej 100.000 obywateli mających prawo wybierania do Sejmu.

W związku z powyższym, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy o petycjach, wniesiona petycja powinna zostać przekazana zgodnie z kompetencją do rozpatrzenia przez właściwe organy posiadające inicjatywę ustawodawczą (w załączeniu projekt uchwały z uzasadnieniem).

Z up. PREZYDENTA MIASTA

**ZASTĘPCA PREZYDENTA
MIASTA**

Urząd Miasta Elku

AAB057372

*Przewodniczący
Komisji Skarbu
i gospodarki*

Racław RM Elku

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA ELKU

RADA MIASTA ELKU

*Plan
Przebiegu
Władze Elku*

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA ELKU

26544-2021-2

Przewodniczący Rady Miasta

Elk, 08.04.2021r.

W załączeniu przedkładam PETYCIĘ DO Samorządu Elku (PREZYDENTA MIASTA ELKU oraz RADY MIASTA ELKU) – na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014r., poz. 1195.) – z żądaniem wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców:

✓ „PŁAĆ ZA ILOŚĆ ŚMIECI, KTÓRĄ WYRZUCASZ”

Petycja była upubliczniona w okresie marzec-kwiecień 2021r., podpisana została przez 239 osób, w tym 151 osób złożyło podpisy w akcji internetowej poprzez platformę petycjeonline.com oraz 88 osób podpisało się osobiście poprzez bezpośrednią zbiórkę podpisów w akcji bezpośredniej.

W imieniu własnym oraz zbiorowych sygnatariuszy wnoszę o rozpatrzenie oraz wprowadzenie w życie postulowanych sposobów realizacji z mieszkańcami w ramach gospodarowania odpadami komunalnymi. Tym bardziej, gdy już niemal rok prowadzona jest nieochłonna i niesprawiedliwa społecznie regulacja lokalna dotycząca sposobu realizacji i obciążania płatnościami „za śmieć” mieszkańców miasta Elku.

(oraz sygnatariusze Petycji pt. „PŁAĆ ZA ILOŚĆ ŚMIECI, KTÓRĄ WYRZUCASZ”)

- W załączeniu: listy z podpisanymi mieszkańcami m. Elku, popierającymi Petycję – podpisy (jw.) w ilości łącznej 239 osób.

PETYCJA DO PREZYDENTA MIASTA EŁKU I RADY MIASTA EŁKU

na podstawie ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz. U. z 2014r., poz. 1195.) żądam wprowadzenia w życie prawidłowej gospodarki odpadami i sprawiedliwego rozłożenia kosztów na wszystkich mieszkańców

„PŁAĆ ZA ILOŚĆ ŚMIECI, KTÓRĄ WYRZUCASZ”

Zgodnie z ustawą o czystości i porządku w gminach (art.6j ust. 1) mamy 3 metody naliczania opłat za wywóz nieczystości:

- 1) według liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość,
 - 2) według ilości zużytej wody z danej nieruchomości,
 - 3) według powierzchni lokalu mieszkalnego.
- 1) Metoda wg liczby mieszkańców danej nieruchomości może być akceptowalną, ponieważ istnieje pewien związek pomiędzy ilością wyprodukowanych śmieci a liczbą mieszkańców. Zawiera jednak zasadniczą wadę. Liczba osób przebywających w danej nieruchomości ulega na przestrzeni czasu zmianom i nie ma pewności, że jest ona na bieżąco modyfikowana.
- 2) Metoda według powierzchni lokalu jest nierzetelna, nielogiczna i niemiarodajna. Powierzchnia lokalu nie generuje śmieci! Metoda ta jest wysoce niesprawiedliwa dla 1 /jednej/ osoby zamieszkującej w domu jednorodzinnym 100 m² i nieuczciwa w sytuacji 5 /pięciu/ osób zamieszkujących 37 m².
- 3) Metoda ustalania opłat według zużycia wody jest absurdalna, niesprawiedliwa i nieuczciwa.

Oparta zapewne na generalnej zasadzie ekologii. Wodę też trzeba oszczędzać. Lecz nie ma żadnego związku między zużytą wodą a ilością wygenerowanych odpadów w gospodarstwie domowym. Natomiast liczba osób /mieszkańców/ ma tu znaczenie podstawowe. Każda z osób wytwarza odpady.

METODY 2) i 3) GODZĄ W INTERES OBYWATELI I NARUSZAJĄ ZASADĘ SPRAWIEDLIWOŚCI SPOŁECZNEJ !!!!

Praktyka daje dowody, że:

- całą odpowiedzialność za podejrzanie wysoki wzrost kosztów za wywóz odpadów przerzuca się na Obywateli,
- nie ma fizycznej możliwości kontrolowania firm w zakresie ilości wywożonych odpadów, co skutkuje „cudem” ich rozmnażania i pretekstem do horrendalnych podwyżek opłat za śmieci,
- obecne metody rozliczania w żaden sposób nie mobilizują społeczeństwa do efektywnej segregacji odpadów,
- dla załatwienia „dziury” finansowej podwyższa się opłaty nawet mocno ponad 100%.
- nie podejmuje się próby badania powodu wzrostu kosztów,
- samorządy nie są zainteresowane dochodzeniem przyczyn wysokich kosztów gospodarki odpadami, czy ustalaniem ilości osób zamieszkujących daną nieruchomość,
- „biznes śmieciowy” kwitnie i dochodzi do wielu nadużyć w kwestii gospodarki odpadami, a głównymi poszkodowanymi są Obywatele.

■ Wnioskujemy więc o przyjęcie rozwiązania, które wprowadzi zasadę rozliczania wywozu odpadów zmieszanych na podstawie ich ilości, wygenerowanej w gospodarstwie domowym

Sposób rozliczania wywozu odpadów (zmieszanych) wg ilości wygenerowanej w gospodarstwie domowym jest możliwy dzięki temu, że:

- istnieją na rynku śmietniki podziemne z wsadami w postaci worków, które opróżniane są przy pomocy samochodu wyposażonego w system HDS z możliwością zważenia ilości odpadów w momencie opróżniania śmietnika.

- śmietniki mają możliwość rejestrowania ilości wrzutów jednego użytkownika,
- śmietniki mogą być wyposażone w elektroniczną kartę dostępu, co umożliwia rejestrowanie ile worków śmieci wrzucił 1 użytkownik.

Rozliczanie wywozu odpadów (*zmieszanych*) na podstawie ilości może odbywać się wówczas według:

- a) ilości wrzutów lub
- b) ilości osób w gospodarstwie domowym

I. Sposób rozliczania kosztów wywozu śmieci wg ilości wrzutów:

Dzięki możliwości zważenia śmieci w momencie opróżniania śmietnika przez firmę wywozową, znana jest miesięczna ilość odpadów zmieszanych wyrażona w tonach a przypisana do danego śmietnika. Dzięki zaś karcie dostępu i rejestracji ilości wrzutów znana jest ilość wrzutów ogółem.

Znając w/w dane obliczamy:

- 1) Średnią wagę (kg) jednego wrzutu =

$$\frac{\text{Ilość ton odpadów ogółem wywieziona w miesiącu}}{\text{Ilość wrzutów ogółem}}$$

- 2) Średnią ilość odpadów (kg) przypadającą na 1 użytkownika w miesiącu:

Średnia waga 1 wrzutu x ilość wrzutów 1 użytkownika (zarejestrowana przez system)

Znając cenę przyjęcia 1 tony odpadów w Przedsiębiorstwie Gospodarowania Odpadami /Siedliska/ znamy koszt wywozu odpadów przypadający na 1 użytkownika.

- 3) Koszt wywozu odpadów przypadający na 1 użytkownika = średnia ilość odpadów przypadająca na 1 użytkownika pomnożona przez ustaloną cenę 1 kg odpadów podaną przez PGO za 1 tonę.

II. Sposób rozliczania kosztów wywozu odpadów wg ilości osób w gospodarstwie domowym

1. Karty dostępu do śmietnika określają nam ilość gospodarstw domowych.
2. Na podstawie złożonej deklaracji przez każde gospodarstwo domowe, znamy ilość osób w każdym gospodarstwie domowym.
3. Zważoną ilość odpadów zmieszanych wyrażoną w tonach, wywiezionych z danego śmietnika w miesiącu, dzielimy przez ilość osób ogółem - obliczamy średnią ilość odpadów przypadającą na 1 osobę
4. Znając ilość osób w gospodarstwie domowym mnożymy przez średnią ilość odpadów przypadającą na 1 osobę - obliczamy ilość odpadów przypadającą na 1 gospodarstwo domowe
5. Znając cenę 1 tony za przyjęcie w Zakładzie Utylizacji Odpadów - obliczamy cenę wywozu 1 kg odpadów, dzięki której obliczamy:

Koszt wywozu odpadów dla 1 gospodarstwa domowego = ilość odpadów (kg) przypadająca na 1 gospodarstwo domowe X (*mnożone*) ustaloną cenę 1 kg odpadów za przyjęcie do Przedsiębiorstwa Gospodarowania Odpadami „EkoMazury” w Siedliskach. Ustalony wg realnych i uczciwych kosztów, poprzedzonych audytem.

UŻYTKOWNIK MOŻE WIĘC PŁAĆ ZA RZECZYWISTĄ ILOŚĆ WYGENEROWANYCH PRZEZ SIEBIE ODPADÓW!

Sposób rozliczania wg ilości śmieci to metoda stosowana w wielu krajach, gdzie użytkownik płaci z początkiem miesiąca opłatę w formie ryczałtu a następnie jego rachunek jest korygowany (nadpłata lub niedopłata).

Zalety i korzyści dla obywateli z wprowadzenia metody rozliczania wywozu śmieci wg ich ilości:

- 1) Użytkownik płaci za wywóz rzeczywistych, wygenerowanych przez siebie odpadów;
- 2) Użytkownik ma wpływ na wysokość opłaty, dążąc do mniejszej ilości śmieci dzięki dokładniejszej segregacji, co ma jednocześnie przełożenie w mniejszej opłacie za śmieci;

3) Metoda wpływa na efektywną segregację odpadów;

4) Opłaty za śmieci są sprawiedliwe i uczciwe.

W obecnym systemie gospodarowania zakłady utylizacji odpadów przyjmują odpady w tonach.

Wprowadzenie powyższych rozwiązań, chociaż wiąże się z poniesieniem kosztu zakupu śmietników odpowiednio wyposażonych, to rozwiązuje definitywnie obecną niesprawiedliwość w kwestii wysokich opłat za śmieci i niewątpliwie opłaci się Obywatelom w dłuższym okresie użytkowania. To Obywatele powinni podjąć ostateczną decyzję a przynajmniej mieć alternatywę w wyborze metody opłat.

■ NINIEJSZĄ PETYCJĄ ZWRACAMY SIĘ:

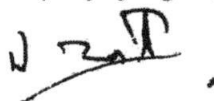
o umożliwienie Obywatelom dokonania wyboru metody płacenia za śmieci wg rzeczywistej, wygenerowanej ilości. Do tego może być niezbędne wprowadzenie dodatkowych zapisów do ustawy z 13. 09. 1996 (z późn. zm.) o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U z 1996 Nr 132 poz. 622) - a w szczególności:

- a) w art. 6j ust.1 wprowadzenia dodatkowej metody naliczania opłat według ilości wygenerowanych odpadów w danym gospodarstwie domowym, jako punktu 4)
Sprzyjającym jest tu art. 6k ust. 1 pkt 1 który stanowi, cyt. „dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na terenie gminy
- b) zapisu, który daje prawo obywatelom podjęcia decyzji w sposób demokratyczny i umożliwi, w drodze uczciwego referendum, przy nie tendencyjnie postawionych pytaniach, dokonanie wyboru metody naliczania opłat wg wygenerowanych ilości odpadów.
- c) zapisu, który umożliwi mniejszej grupie społecznej (zespół nieruchomości, Wspólnota) podjęcie decyzji rozliczania śmieci wg ilości,
- d) zapisu umożliwiającego świadczenie usług wywozu odpadów mniejszym firmom, co zlikwiduje obecny monopol, wprowadzając konkurencję cenową usługi, co będzie miało przełożenie w niższej cenie za wywóz odpadów. W znacznym stopniu bowiem zminimalizuje obecnie wysokie koszty administracji, generujące wysokie opłaty.
- e) zapisu zobowiązującego samorządy do dostosowania systemu gospodarki odpadami komunalnymi do rozliczania śmieci wg ilości,
- f) zapisu zobowiązującego samorządy do rzetelnego ewidencjonowania złożonych deklaracji i corocznego ich weryfikowania, co do ilości osób w gospodarstwie domowym i monitorowania zachodzących zmian (dotyczy II opcji rozliczenia)
- g) zapisu zobowiązującego obywateli do podawania ilości osób zgodnie ze stanem faktycznym oraz zgłaszania zachodzących w tej kwestii zmian,
- h) zapisu ustalającego obowiązującą minimalną ilość wrzutów dla 1 osoby za którą opłata jest obowiązkowa. Zapis ten ma zapobiec uchylaniu się od wrzutów.

Elk, 15.03.2022 r.

oraz **mieszkańcy Elku**

(podpisy wg list)

Dz.U.2021.888

Istnieją późniejsze wersje tekstu

USTAWA

z dnia 13 września 1996 r.

o utrzymaniu czystości i porządku w gminach

(wybrane przepisy)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa:

- 1) zadania gminy oraz obowiązki właścicieli nieruchomości, dotyczące utrzymania czystości i porządku;
- 2) warunki wykonywania działalności w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów;
- 3) warunki udzielania zezwoleń podmiotom świadczącym usługi w zakresie uregulowanym w ustawie.

Art. 1a. W sprawach dotyczących postępowania z odpadami komunalnymi w zakresie nieuregulowanym w niniejszej ustawie stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2020 r. poz. 797, 875 i 2361).

Art. 1b. Do postępowania z odpadami komunalnymi stanowiącymi części roślin pochodzących z pielęgnacji terenów zielonych lub cmentarzy, a także z targowisk, stosuje się przepisy dotyczące postępowania z bioodpadami stanowiącymi odpady komunalne.

Rozdział 3a

Gospodarowanie odpadami komunalnymi przez gminę

Art. 6c. 1. Gminy są obowiązane do zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy.

2. Rada gminy może, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, postanowić o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, a powstają odpady komunalne.

2a. W przypadku gdy rada gminy w drodze uchwały, o której mowa w ust. 2, postanowi o odbieraniu odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany udzielić zamówienia publicznego w trybie przetargu zorganizowanego na podstawie przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. poz. 2019, z późn. zm.) na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli tych nieruchomości.

2b. W przypadku nieruchomości, które w części stanowią nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, a w części nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, przepisów ust. 2a i 2c nie stosuje się.

2c. Przystąpienie właściciela nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, z wyłączeniem właściciela nieruchomości, o której mowa w art. 6j ust. 3b, do zorganizowanego przez gminę systemu gospodarowania odpadami komunalnymi jest

dobrowolne i następuje na podstawie zgody właściciela nieruchomości wyrażonej w formie pisemnej.

3. Uchwała, o której mowa w ust. 2, może dotyczyć wszystkich właścicieli nieruchomości lub właścicieli określonych nieruchomości, w szczególności nieruchomości na których jest prowadzony określony rodzaj działalności.

4. Jeżeli jest to podyktowane koniecznością ochrony informacji niejawnych, uchwała, o której mowa w ust. 2, nie dotyczy jednostek organizacyjnych posiadających nieruchomości stanowiące teren zamknięty w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. - Prawo geodezyjne i kartograficzne, ustalonych przez Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Szefa Agencji Wywiadu, Szefa Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Szefa Służby Wywiadu Wojskowego oraz Szefa Centralnego Biura Antykorupcyjnego. Przepis art. 6 ust. 1b zdanie drugie stosuje się.

Art. 6d. 1. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta jest obowiązany udzielić zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, o których mowa w art. 6c, albo zamówienia publicznego na odbieranie i zagospodarowanie tych odpadów.

1a. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta może udzielić zamówienia publicznego w trybie przetargu łącznie na odbieranie odpadów z nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1 i 2.

2. W celu zorganizowania odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości oraz wyznaczenia punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych rada gminy liczącej ponad 10 000 mieszkańców może podjąć uchwałę stanowiącą akt prawa miejscowego, o podziale obszaru gminy na sektory, biorąc pod uwagę liczbę mieszkańców, gęstość zaludnienia na danym terenie oraz obszar możliwy do obsługi przez jednego przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

3. W przypadku gdy gmina jest podzielona na sektory, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości przeprowadza się odrębnie dla każdego z wyznaczonych sektorów.

4. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta w przypadku sporządzania dokumentów zamówienia określa w nich w szczególności:

- 1) wymogi dotyczące przekazywania odebranych niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do instalacji komunalnych;
- 2) rodzaje odpadów komunalnych odbieranych selektywnie od właścicieli nieruchomości;
- 3) standard sanitarny wykonywania usług oraz ochrony środowiska;
- 4) obowiązek prowadzenia dokumentacji związanej z działalnością objętą zamówieniem;
- 4a) szczegółowy sposób postępowania w przypadku stwierdzenia nieselektywnego zbierania odpadów;
- 5) instalacje, w szczególności instalacje komunalne, do których podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, jest obowiązany przekazać odebrane odpady - w przypadku udzielania zamówienia publicznego na odbieranie odpadów od właścicieli nieruchomości lub zobowiązuje do wskazania takich instalacji w ofercie - w przypadku udzielania zamówienia publicznego na odbieranie i zagospodarowywanie tych odpadów; w przypadku niewielkich ilości odebranych odpadów selektywnie zbieranych możliwe jest wskazanie podmiotu zbierającego te odpady;
- 6) szczegółowe wymagania stawiane przedsiębiorcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości.

Art. 6e. (uchylony).

Art. 6f. 1. (uchylony).

1a. Umowa w sprawie zamówienia publicznego na odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości albo na odbieranie i zagospodarowanie odpadów komunalnych od

właścicieli nieruchomości w części dotyczącej odbierania odpadów określa w szczególności:

- 1) wymogi dotyczące przekazywania odebranych niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych do instalacji komunalnych;
- 2) rodzaje odpadów komunalnych odbieranych selektywnie od właścicieli nieruchomości;
- 3) standard sanitarny wykonywania usług oraz ochrony środowiska;
- 4) obowiązek prowadzenia dokumentacji związanej z działalnością objętą zamówieniem;
- 5) instalacje, w szczególności instalacje komunalne, do których podmiot odbierający odpady komunalne od właścicieli nieruchomości jest obowiązany przekazać odebrane odpady komunalne; w przypadku niewielkich ilości odebranych odpadów selektywnie zbieranych możliwe jest wskazanie podmiotu zbierającego te odpady;
- 6) szczegółowe wymagania stawiane przedsiębiorcom odbierającym odpady komunalne od właścicieli nieruchomości;
- 7) szczegółowy sposób postępowania w przypadku stwierdzenia nieselektywnego zbierania odpadów.

2. (uchylony).

3. Podstawę ustalenia wynagrodzenia za odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości stanowi stawka za 1 Mg odebranych odpadów komunalnych.

4. Podstawę ustalenia wynagrodzenia za zagospodarowywanie odpadów komunalnych stanowi stawka za 1 Mg zagospodarowanych odpadów komunalnych.

Art. 6g. (uchylony).

Art. 6h. Właściciele nieruchomości, o których mowa w art. 6c, są obowiązani ponosić na rzecz gminy, na terenie której są położone ich nieruchomości, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Art. 6i. 1. Obowiązek ponoszenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi powstaje:

- 1) w przypadku nieruchomości, na której zamieszkują mieszkańcy - za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości zamieszkuje mieszkaniec;
- 2) w przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy - za każdy miesiąc, w którym na danej nieruchomości powstały odpady komunalne;
- 3) w przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, i innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe - za rok bez względu na długość okresu korzystania z nieruchomości.

2. W przypadku gdy w danym miesiącu na danej nieruchomości mieszkaniec zamieszkuje przez część miesiąca, opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w miesiącu, w którym nastąpiła zmiana, uiszcza się w gminie, w której dotychczas zamieszkiwał, a w nowym miejscu zamieszkania - począwszy od miesiąca następnego, po którym nastąpiła zmiana.

Art. 6j. 1. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn:

- 1) liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub
- 2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub
- 3) powierzchni lokalu mieszkalnego

- oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1.

2. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego.

2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować

łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.

2b. Związek międzygminny może dodatkowo stosować kryteria różnicujące stawki opłaty odrębnie dla gmin wchodzących w skład tego związku, jeżeli jest to uzasadnione kosztami odbierania i gospodarowania odpadami komunalnymi w poszczególnych gminach lub warunkami miejscowymi.

3. W przypadku nieruchomości, na której nie zamieszkują mieszkańcy, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn zadeklarowanej liczby pojemników lub worków, przeznaczonych do zbierania odpadów komunalnych powstających na danej nieruchomości, oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 2.

3a. W przypadku nieruchomości, o której mowa w ust. 3, na której są świadczone usługi hotelarskie w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach hotelarskich oraz usługach pilotów wycieczek i przewodników turystycznych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2211), dopuszcza się, aby opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowiła iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w art. 6k ust. 1 pkt 1.

3b. W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe, rada gminy uchwała ryczałtową stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie wyższą niż 10% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzanego na 1 osobę ogółem - za rok od nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub od innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

3c. (uchylony).

3d. Do rodzinnego ogrodu działkowego w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r. o rodzinnych ogrodach działkowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2176 oraz z 2020 r. poz. 471) stosuje się przepis ust. 3.

3e. W przypadku wyboru przez radę gminy metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, o której mowa w ust. 1 pkt 2, rada gminy w uchwale, o której mowa w art. 6k ust. 1, określa zasady ustalania ilości zużytej wody na potrzeby ustalania wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

4. W przypadku nieruchomości, która w części stanowi nieruchomość, o której mowa w art. 6c ust. 1, a w części nieruchomość, o której mowa w art. 6c ust. 2, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi sumę opłat obliczonych zgodnie z ust. 1-3.

4a. W przypadku prowadzenia w części lokalu mieszkalnego obsługi biurowej działalności gospodarczej opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi uiszcza się w ramach opłaty dotyczącej nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1.

5. W przypadku nieruchomości, o których mowa w ust. 4, rada gminy może podjąć uchwałę stanowiącą akt prawa miejscowego, na mocy której ustali sposób obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na terenie tych nieruchomości zgodnie z ust. 1, 2 lub 3, z tym że w przypadku ustalenia sposobu obliczania opłaty zgodnie z ust. 1 pkt 3 dla części nieruchomości, na której jest prowadzona działalność, uwzględnia się powierzchnię użytkową lokalu.

Art. 6k. 1. Rada gminy, w drodze uchwały:

- 1) dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawkę takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy;
- 2) ustali stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości.

2. Rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze pod uwagę:

- 1) liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę;
- 2) ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;

- 3) koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6r ust. 2-2b i 2d;
- 4) przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo.

2a. Rada gminy ustala stawki opłat w wysokości nie wyższej niż maksymalne stawki opłat, które za odpady komunalne zbierane i odbierane w sposób selektywny wynoszą za miesiąc:

- 1) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 1 - 2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za mieszkańca;
- 2) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2 - 0,7% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za m³ zużytej wody;
- 3) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 3 - 0,08% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za m² powierzchni lokalu mieszkalnego;
- 4) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 2 - 5,6% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem - za gospodarstwo domowe;
- 5) w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 3 - 3,2% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za pojemnik o pojemności 1100 litrów lub 1% przeciętnego miesięcznego dochodu rozporządzalnego na 1 osobę ogółem za worek o pojemności 120 litrów, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych na terenie nieruchomości; za pojemniki lub worki o mniejszej lub większej pojemności stawki opłat ustala się w wysokości proporcjonalnej do ich pojemności.

2b. Rada gminy, ustalając stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi dla właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, w części dotyczącej gospodarstw domowych, może uwzględnić stopień, w jakim dochody ze środków własnych pozyskanych ze sprzedaży surowców wtórnych i produktów przygotowanych do ponownego użycia pokrywają koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

3. Rada gminy określi stawki opłaty podwyższonej za gospodarowanie odpadami komunalnymi, jeżeli właściciel nieruchomości nie wypełnia obowiązku zbierania odpadów komunalnych w sposób selektywny, wysokości nie niższej niż dwukrotna wysokość i nie wyższej niż czterokrotna wysokość stawki ustalonej przez radę gminy odpowiednio na podstawie ust. 1 albo w art. 6j ust. 3b.

4. Rada gminy, w drodze uchwały, może zwolnić w całości lub w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy, w części dotyczącej gospodarstw domowych, w których dochód nie przekracza kwoty uprawniającej do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej, o której mowa w art. 8 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1876 i 2369), lub rodziny wielodzietne, o których mowa w ustawie z dnia 5 grudnia 2014 r. o Karcie Dużej Rodziny (Dz. U. z 2020 r. poz. 1348 i 2400).

4a. Rada gminy, w drodze uchwały, zwalnia w części z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami mieszkalnymi jednorodzinnymi kompostujących bioodpady stanowiące odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, proporcjonalnie do zmniejszenia kosztów gospodarowania odpadami komunalnymi z gospodarstw domowych.

4b. W razie stwierdzenia, że właściciel nieruchomości, który złożył informację, o której mowa w art. 6m ust. 1b pkt 7:

- 1) nie posiada kompostownika przydomowego lub
- 2) nie kompostuje bioodpadów stanowiących odpady komunalne w kompostowniku przydomowym, lub
- 3) uniemożliwia wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, lub upoważnionej przez niego osobie dokonanie oględzin nieruchomości, w celu weryfikacji zgodności informacji, o której mowa w art. 6m ust. 1b pkt 7, ze stanem faktycznym

- wójt, burmistrz lub prezydent miasta stwierdza, w drodze decyzji, utratę prawa do zwolnienia, o którym mowa w ust. 4a. Utrata prawa do zwolnienia, o którym mowa w ust. 4a, następuje od pierwszego dnia miesiąca, w którym stwierdzono wystąpienie co najmniej jednej z przesłanek, o których mowa w pkt 1-3.

4c. Ponowne skorzystanie ze zwolnienia, o którym mowa w ust. 4a, może nastąpić nie wcześniej niż po upływie 6 miesięcy od dnia, w którym decyzja o utracie prawa do tego zwolnienia stała się ostateczna, i wymaga złożenia nowej deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" w pierwszym kwartale każdego roku przeciętny miesięczny dochód rozporządzalny na 1 osobę ogółem za rok poprzedni.

Art. 6ka. 1. W przypadku niedopełnienia przez właściciela nieruchomości obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, podmiot odbierający odpady komunalne przyjmuje je jako niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne i powiadamia o tym wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściciela nieruchomości.

2. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta na podstawie powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, wszczyna postępowanie w sprawie określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

3. Wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za miesiąc lub miesiące, a w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6j ust. 3b, za rok, w których nie dopełniono obowiązku selektywnego zbierania odpadów komunalnych, stosując wysokość stawki opłaty podwyższonej, o której mowa w art. 6k ust. 3.

Art. 6l. 1. Rada gminy określi, biorąc pod uwagę warunki miejscowe, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, termin, częstotliwość i tryb uiszczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w tym wskazanie czy opłatę uiszcza się z dołu czy z góry.

2. Rada gminy, w drodze uchwały, może zarządzić pobór opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w drodze inkasa oraz wyznaczyć inkasentów i określić wysokość wynagrodzenia za inkaso.

Art. 6m. 1. Właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć do wójta, burmistrza lub prezydenta miasta deklarację o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w terminie 14 dni od dnia zamieszkania na danej nieruchomości pierwszego mieszkańca lub powstania na danej nieruchomości odpadów komunalnych.

1a. Deklaracja zawiera dane niezbędne do określenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

1aa. W przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, rada gminy może wprowadzić możliwość wskazania w deklaracji częstotliwości odbioru odpadów komunalnych poszczególnych frakcji, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż określona w uchwale rady gminy, o której mowa w art. 6r ust. 3, a w przypadku jej nieokreślenia w uchwale - nie rzadsza niż raz na 2 tygodnie.

1ab. W przypadku nieruchomości, na której znajduje się domek letniskowy, lub innej nieruchomości wykorzystywanej na cele rekreacyjno-wypoczynkowe deklaracja może zawierać wskazanie okresów korzystania z nieruchomości.

1b. Rada gminy określając wzór deklaracji może wymagać podania następujących danych:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę właściciela nieruchomości oraz adres miejsca zamieszkania lub siedziby;
- 2) adres nieruchomości;
- 3) dane stanowiące podstawę zwolnienia z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi;
- 4) numer telefonu właściciela nieruchomości;
- 5) adres poczty elektronicznej właściciela nieruchomości;
- 6) inne informacje niezbędne do wystawienia tytułu wykonawczego;
- 7) informacje dotyczące posiadania kompostownika przydomowego i kompostowania w nim bioodpadów stanowiących odpady komunalne.

1c. W przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem wielolokalowym, wspólnota mieszkaniowa lub spółdzielnia mieszkaniowa może żądać od właściciela lokalu, osoby, której służy spółdzielcze prawo do lokalu lub osoby faktycznie zamieszkującej lokal podania danych niezbędnych do ustalenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

1ca. Dopuszcza się złożenie odrębnych deklaracji dla poszczególnych budynków lub ich części w przypadku nieruchomości zabudowanej budynkiem wielolokalowym lub budynkami wielolokalowymi, jeżeli poszczególne budynki lub ich części posiadają przyporządkowane im oddzielne miejsca gromadzenia odpadów komunalnych.

1d. Wysokość zobowiązania określonego w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi obowiązuje za kolejne miesiące do czasu korekty deklaracji lub zmiany stawki opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, z zastrzeżeniem art. 6o.

2. W przypadku zmiany danych będących podstawą ustalenia wysokości należnej opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi lub określonej w deklaracji ilości odpadów komunalnych powstających na danej nieruchomości, właściciel nieruchomości jest obowiązany złożyć nową deklarację w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiła zmiana. Opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zmienionej wysokości uiszcza się za miesiąc, w którym nastąpiła zmiana.

2a. W przypadku uchwalenia nowej stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wójt, burmistrz lub prezydent miasta zawiadamia właściciela nieruchomości o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi wyliczonej jako iloczyn nowej stawki opłaty i danych podanych w deklaracji. W takim przypadku właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do złożenia nowej deklaracji i uiszcza opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości podanej w zawiadomieniu. Zawiadomienie zawiera pouczenie, że stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego.

2b. (uchylony).

3. Deklaracje o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi mogą być składane za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Organ, o którym mowa w ust. 1, lub elektroniczna skrzynka podawcza systemu teleinformatycznego urzędu gminy potwierdza, w formie dokumentu elektronicznego, złożenie deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej.

4. Właściciel nieruchomości nie może złożyć deklaracji zmniejszającej wysokość zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi za okres wsteczny, z wyjątkiem przypadku, o którym mowa w ust. 2.

5. Przepisu ust. 4 nie stosuje się, jeżeli właściciel nieruchomości złoży nową deklarację zmniejszającą wysokość:

- 1) zobowiązania z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w związku ze śmiercią mieszkańca w terminie do 6 miesięcy od dnia tego zdarzenia;
- 2) opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w związku z informacją lub korektą faktur, uzyskaną z przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego.

Art. 6n. 1. Rada gminy, uwzględniając konieczność zapewnienia prawidłowego obliczenia wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ułatwienia

składania deklaracji, określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego:

- 1) wzór deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi składanej przez właścicieli nieruchomości, z uwzględnieniem art. 6m ust. 1a i 1b, obejmujący objaśnienia dotyczące sposobu jej wypełnienia, informacje wskazane w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.) oraz pouczenie, że deklaracja stanowi podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego; uchwała zawiera także informację o terminach i miejscu składania deklaracji;
 - 2) warunki i tryb składania deklaracji za pomocą środków komunikacji elektronicznej, w szczególności:
 - a) ich format elektroniczny oraz układ informacji i powiązań między nimi zgodnie z przepisami o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne,
 - b) sposób ich przysyłania za pomocą środków komunikacji elektronicznej,
 - c) rodzaje podpisu elektronicznego, którym powinny być opatrzone.
2. Rada gminy w uchwale, o której mowa w ust. 1, może określić wykaz dokumentów potwierdzających dane zawarte w deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Art. 6o. 1. W razie niezłożenia deklaracji o wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi albo uzasadnionych wątpliwości co do danych zawartych w deklaracji wójt, burmistrz lub prezydent miasta określa, w drodze decyzji, wysokość opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, biorąc pod uwagę dostępne dane właściwe dla wybranej przez radę gminy metody, a w przypadku ich braku - uzasadnione szacunki, w tym w przypadku nieruchomości, na których nie zamieszkują mieszkańcy, średnią ilość odpadów komunalnych powstających na nieruchomościach o podobnym charakterze.

2. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi w wysokości określonej w decyzji, o której mowa w ust. 1, obowiązuje do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym następuje zmiana danych niezbędnych do określenia wysokości tej opłaty.

3. Po doręczeniu decyzji, o której mowa w ust. 1, złożenie deklaracji nie jest dopuszczalne, jeżeli nie następuje zmiana danych niezbędnych do określenia wysokości tej opłaty, w tym stawki opłaty.

4. Właściciel nieruchomości wobec którego została wydana decyzja, o której mowa w ust. 1, w przypadku zmiany danych jest obowiązany do złożenia deklaracji, dotyczy to również przypadku zmiany stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Art. 6p. (uchylony).

Art. 6q. 1. W sprawach dotyczących opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi stosuje się przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, z tym że uprawnienia organów podatkowych przysługują wójtowi, burmistrzowi lub prezydentowi miasta, a w przypadku przejęcia przez związek międzygminny zadań gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, w zakresie opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, które stanowią dochód związku międzygminnego - zarządowi związku międzygminnego.

1a. W przypadku udzielenia przez radę gminy, na podstawie art. 39 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 i 1378), upoważnienia do załatwiania indywidualnych spraw z zakresu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi uprawnienia organów podatkowych w tych sprawach przysługują upoważnionemu organowi.

2. Kwota opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie podlega zaokrągleniu.

3. (uchylony).

Art. 6qa. 1. Właściwy organ gminy, do której nie stosuje się art. 19 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, może wykonywać zadania z zakresu egzekucji administracyjnej należności pieniężnych z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi na podstawie porozumienia z naczelnikiem urzędu skarbowego. Porozumienie nie może dotyczyć prowadzenia egzekucji należności pieniężnych z nieruchomości.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zarządu związku międzygminnego w przypadku przejęcia przez ten związek zadań gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2, w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi.

3. (uchylony).

4. Organy egzekucyjne właściwe w dniu wszczęcia postępowania egzekucyjnego pozostają właściwe do czasu zakończenia postępowania.

Art. 6r. 1. Opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi dochód gminy.

1a. W przypadku przejęcia przez związek międzygminny zadań gminy, o których mowa w art. 3 ust. 2 w zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi, opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowią dochód związku międzygminnego w całości lub w części odpowiednio do zakresu przejętych zadań.

1aa. Środki z opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie mogą być wykorzystane na cele niezwiązane z pokrywaniem kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi.

1ab. Środki pochodzące z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi odpowiednio gmina lub związek międzygminny gromadzą na wyodrębnionym rachunku bankowym.

1b. (uchylony).

2. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina pokrywa koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, które obejmują koszty:

- 1) odbierania, transportu, zbierania, odzysku i unieszkodliwiania odpadów komunalnych;
- 2) tworzenia i utrzymania punktów selektywnego zbierania odpadów komunalnych;
- 3) obsługi administracyjnej tego systemu;
- 4) edukacji ekologicznej w zakresie prawidłowego postępowania z odpadami komunalnymi.

2a. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty wyposażenia nieruchomości w pojemniki lub worki do zbierania odpadów komunalnych oraz koszty utrzymywania pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym.

2aa. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty utworzenia i utrzymania punktów napraw i ponownego użycia produktów lub części produktów niebędących odpadami.

2b. Z pobranych opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina może pokryć koszty usunięcia odpadów komunalnych z miejsc nieprzeznaczonych do ich składowania i magazynowania w rozumieniu ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach.

2c. Środki pochodzące z opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, które nie zostały wykorzystane w poprzednim roku budżetowym, gmina wykorzystuje na pokrycie kosztów funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym kosztów, o których mowa w ust. 2a, 2aa i 2b, a także kosztów wyposażenia terenów przeznaczonych do użytku publicznego w pojemniki lub worki, przeznaczone do zbierania odpadów komunalnych, ich opróżnianie oraz utrzymywanie tych pojemników w odpowiednim stanie sanitarnym, porządkowym i technicznym oraz organizacji i utrzymania w odpowiednim stanie sanitarnym i porządkowym miejsc gromadzenia odpadów.

2d. W zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi gmina zapewnia właścicielom nieruchomości pozbywanie się wszystkich rodzajów odpadów komunalnych, przy czym rozumie się przez to odbieranie odpadów z terenu nieruchomości, o

których mowa w art. 6c ust. 1 i 2, przyjmowanie odpadów przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz zapewnianie przyjmowania tych odpadów przez gminę w inny sposób.

2e. W sprawozdaniu rocznym z wykonania budżetu gminy ujmuje się informacje o wysokości zrealizowanych w danym roku dochodów z tytułu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz wydatków poniesionych na funkcjonowanie systemu gospodarowania odpadami komunalnymi z wyszczególnieniem kosztów, o których mowa w ust. 2-2c, wraz z objaśnieniami.

3. Rada gminy określi, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, szczegółowy sposób i zakres świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

3a. W uchwale, o której mowa w ust. 3, dopuszcza się ograniczenie ilości zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych, stanowiących odpady komunalne, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

3b. Dopuszcza się zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów, w szczególności w zależności od ilości wytwarzanych odpadów i ich rodzajów, z tym że w okresie od kwietnia do października częstotliwość odbierania niesegregowanych (zmieszanych) odpadów komunalnych oraz bioodpadów stanowiących odpady komunalne nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z budynków mieszkalnych jednorodzinnych.

3c. Projekt uchwały, o której mowa w ust. 3, podlega zaopiniowaniu przez państwowego powiatowego inspektora sanitarnego w zakresie częstotliwości odbierania odpadów komunalnych.

3d. Uchwała, o której mowa w ust. 3, określa także tryb i sposób zgłaszania przez właścicieli nieruchomości przypadków niewłaściwego świadczenia usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub przez prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych.

4. Rada gminy może określić, w drodze uchwały stanowiącej akt prawa miejscowego, rodzaje dodatkowych usług świadczonych przez gminę w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, sposób ich świadczenia oraz wysokość cen za te usługi.

Art. 6a. 1. Rada gminy może postanowić, w drodze uchwały, o odpłatnym przyjmowaniu przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych odpadów z działalności rolniczej niestanowiących odpadów komunalnych.

2. W uchwale, o której mowa w ust. 1, rada gminy określa rodzaje odpadów z działalności rolniczej przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych oraz może określić maksymalną masę odpadów lub ilość sztuk odpadów przyjmowanych z gospodarstwa rolnego.

Art. 6s. W przypadku gdy gmina nie realizuje obowiązku odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości, właściciel nieruchomości jest obowiązany do przekazania odpadów komunalnych, na koszt gminy, podmiotowi odbierającemu odpady komunalne od właścicieli nieruchomości, wpisanemu do rejestru działalności regulowanej, o którym mowa w art. 9b ust. 2.

USTAWA

z dnia 8 marca 1990 r.

o samorządzie gminnym

(wybrane przepisy)

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 2. 1. Gmina wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność.

2. Gmina posiada osobowość prawną.

3. Samodzielność gminy podlega ochronie sądowej.

Art. 7. 1. Zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych gminy. W szczególności zadania własne obejmują sprawy:

- 1) ładu przestrzennego, gospodarki nieruchomościami, ochrony środowiska i przyrody oraz gospodarki wodnej;
- 2) gminnych dróg, ulic, mostów, placów oraz organizacji ruchu drogowego;
- 3) wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz;
- 3a) działalności w zakresie telekomunikacji;
- 4) lokalnego transportu zbiorowego;
- 5) ochrony zdrowia;
- 6) pomocy społecznej, w tym ośrodków i zakładów opiekuńczych;
- 6a) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- 7) gminnego budownictwa mieszkaniowego;
- 8) edukacji publicznej;
- 9) kultury, w tym bibliotek gminnych i innych instytucji kultury oraz ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- 10) kultury fizycznej i turystyki, w tym terenów rekreacyjnych i urządzeń sportowych;
- 11) targowisk i hal targowych;
- 12) zieleni gminnej i zadrzewień;
- 13) cmentarzy gminnych;
- 14) porządku publicznego i bezpieczeństwa obywateli oraz ochrony przeciwpożarowej i przeciwpowodziowej, w tym wyposażenia i utrzymania gminnego magazynu przeciwpowodziowego;
- 15) utrzymania gminnych obiektów i urządzeń użyteczności publicznej oraz obiektów administracyjnych;
- 16) polityki prorodzinnej, w tym zapewnienia kobietom w ciąży opieki socjalnej, medycznej i prawnej;
- 17) wspierania i upowszechniania idei samorządowej, w tym tworzenia warunków do działania i rozwoju jednostek pomocniczych i wdrażania programów pobudzania

aktywności obywatelskiej;

18) promocji gminy;

19) współpracy i działalności na rzecz organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2019 r. poz. 688, 1570 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 284);

20) współpracy ze społecznościami lokalnymi i regionalnymi innych państw.

1a. (uchylony).

2. Ustawy określają, które zadania własne gminy mają charakter obowiązkowy.

3. Przekazanie gminie, w drodze ustawy, nowych zadań własnych wymaga zapewnienia koniecznych środków finansowych na ich realizację w postaci zwiększenia dochodów własnych gminy lub subwencji. Przepis art. 8 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

USTAWA

z dnia 14 grudnia 2012 r.

o odpadach()

(wybrane przepisy)

Art. 3. 1. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) bioodpadach - rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność;
- 2) gospodarowaniu odpadami - rozumie się przez to zbieranie, transport, przetwarzanie odpadów, łącznie z nadzorem nad tego rodzaju działaniami, jak również późniejsze postępowanie z miejscami unieszkodliwiania odpadów oraz działania wykonywane w charakterze sprzedawcy odpadów lub pośrednika w obrocie odpadami;
- 3) gospodarce odpadami - rozumie się przez to wytwarzanie odpadów i gospodarowanie odpadami;
- 4) komunalnych osadach ściekowych - rozumie się przez to pochodzący z oczyszczalni ścieków osad z komór fermentacyjnych oraz innych instalacji służących do oczyszczania ścieków komunalnych oraz innych ścieków o składzie zbliżonym do składu ścieków komunalnych;
- 5) magazynowaniu odpadów - rozumie się przez to czasowe przechowywanie odpadów obejmujące:
 - a) wstępne magazynowanie odpadów przez ich wytwórcę,
 - b) tymczasowe magazynowanie odpadów przez prowadzącego zbieranie odpadów,
 - c) magazynowanie odpadów przez prowadzącego przetwarzanie odpadów;
- 6) odpadach - rozumie się przez to każdą substancję lub przedmiot, których posiadacz pozbywa się, zamierza się pozbyć lub do których pozbycia się jest obowiązany;
- 7) odpadach komunalnych - rozumie się przez to odpady powstające w gospodarstwach domowych, z wyłączeniem pojazdów wycofanych z eksploatacji, a także odpady niezawierające odpadów niebezpiecznych pochodzące od innych wytwórców odpadów, które ze względu na swój charakter lub skład są podobne do odpadów powstających w gospodarstwach domowych; niesegregowane (zmieszane) odpady komunalne pozostają niesegregowanymi (zmieszanymi) odpadami komunalnymi, nawet jeżeli zostały poddane czynności przetwarzania odpadów, która nie zmieniła w sposób znaczący ich właściwości;
- 8) odpadach medycznych - rozumie się przez to odpady powstające w związku z udzielaniem świadczeń zdrowotnych oraz prowadzeniem badań i doświadczeń naukowych w zakresie medycyny;
- 9) odpadach obojętnych - rozumie się przez to odpady, które nie ulegają istotnym przemianom fizycznym, chemicznym lub biologicznym; są nierozpuszczalne, nie wchodzą w reakcje fizyczne ani chemiczne, nie powodują zanieczyszczenia środowiska lub zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi, nie ulegają biodegradacji i nie wpływają niekorzystnie na materię, z którą się kontaktują; ogólna zawartość zanieczyszczeń w tych odpadach oraz zdolność do ich wymywania, a także negatywne oddziaływanie na środowisko odcieku są nieznaczne, a w szczególności nie stanowią zagrożenia dla jakości

- wód powierzchniowych, wód podziemnych, gleby i ziemi;
- 10) odpadach ulegających biodegradacji - rozumie się przez to odpady, które ulegają rozkładowi tlenowemu lub beztlenowemu przy udziale mikroorganizmów;
 - 11) odpadach weterynaryjnych - rozumie się przez to odpady powstające w związku z badaniem, leczeniem zwierząt lub świadczeniem usług weterynaryjnych, a także w związku z prowadzeniem badań naukowych i doświadczeń na zwierzętach;
 - 12) (uchylony);
 - 13) odpadach z wypadków - rozumie się przez to odpady powstające podczas prowadzenia akcji ratowniczej lub gaśniczej, z wyłączeniem:
 - a) odpadów powstałych w wyniku poważnej awarii lub poważnej awarii przemysłowej, w rozumieniu art. 3 pkt 23 i 24 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338),
 - b) odpadów powstałych w wyniku szkody w środowisku, o której mowa w art. 6 pkt 11 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o zapobieganiu szkodom w środowisku i ich naprawie (Dz. U. z 2020 r. poz. 2187);
 - 14) odzysku - rozumie się przez to jakiegokolwiek proces, którego głównym wynikiem jest to, aby odpady służyły użytecznemu zastosowaniu przez zastąpienie innych materiałów, które w przeciwnym przypadku zostałyby użyte do spełnienia danej funkcji, lub w wyniku którego odpady są przygotowywane do spełnienia takiej funkcji w danym zakładzie lub ogólnie w gospodarce;
 - 15) odzysku energii - rozumie się przez to termiczne przekształcanie odpadów w celu odzyskania energii;
 - 16) olejach odpadowych - rozumie się przez to wszelkie mineralne lub syntetyczne oleje smarowe lub przemysłowe, które przestały się nadawać do użytku, do jakiego były pierwotnie przeznaczone, w szczególności zużyte oleje z silników spalinowych i oleje przekładniowe, oleje smarowe, oleje turbinowe oraz oleje hydrauliczne;
 - 17) PCB - rozumie się przez to polichlorowane bifenyle, polichlorowane trifenyle, monometylotetrachlorodifenylometan, monometylodichlorodifenylometan, monometylodibromodifenylometan oraz mieszaniny zawierające jakąkolwiek z tych substancji w ilości powyżej 0,005% wagowo łącznie;
 - 18) ponownym użyciu - rozumie się przez to działanie polegające na wykorzystywaniu produktów lub części produktów niebędących odpadami ponownie do tego samego celu, do którego były przeznaczone;
 - 19) posiadacz odpadów - rozumie się przez to wytwórcę odpadów lub osobę fizyczną, osobę prawną oraz jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej będące w posiadaniu odpadów; domniemywa się, że władający powierzchnią ziemi jest posiadaczem odpadów znajdujących się na nieruchomości;
 - 20) pośredniku w obrocie odpadami - rozumie się przez to każdego, kto organizuje przetwarzanie odpadów w imieniu innych podmiotów, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
 - 20a) prowadzącym zakład recyklingu statków - rozumie się przez to prowadzącego zakład recyklingu statków w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 8 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE (Dz. Urz. UE L 330 z 10.12.2013, str. 1), zwanego dalej "rozporządzeniem 1257/2013";
 - 21) przetwarzaniu - rozumie się przez to procesy odzysku lub unieszkodliwiania, w tym przygotowanie poprzedzające odzysk lub unieszkodliwianie;
 - 22) przygotowaniu do ponownego użycia - rozumie się przez to odzysk polegający na sprawdzeniu, czyszczeniu lub naprawie, w ramach którego produkty lub części produktów, które wcześniej stały się odpadami, są przygotowywane do tego, aby mogły być ponownie wykorzystywane bez jakiegokolwiek innych czynności wstępnego przetwarzania;

- 23) recyklingu - rozumie się przez to odzysk, w ramach którego odpady są ponownie przetwarzane na produkty, materiały lub substancje wykorzystywane w pierwotnym celu lub innych celach; obejmuje to ponowne przetwarzanie materiału organicznego (recykling organiczny), ale nie obejmuje odzysku energii i ponownego przetwarzania na materiały, które mają być wykorzystane jako paliwa lub do celów wypełniania wyrobisk;
- 23a) recyklingu statków - rozumie się przez to recykling statków w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 6 rozporządzenia 1257/2013;
- 24) selektywnym zbieraniu - rozumie się przez to zbieranie, w ramach którego dany strumień odpadów, w celu ułatwienia specyficznego przetwarzania, obejmuje jedynie odpady charakteryzujące się takimi samymi właściwościami i takimi samymi cechami;
- 25) składowisku odpadów - rozumie się przez to obiekt budowlany przeznaczony do składowania odpadów;
- 26) spalarni odpadów - rozumie się przez to zakład lub jego część przeznaczone do termicznego przekształcania odpadów z odzyskiem lub bez odzysku wytwarzanej energii cieplnej, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania odpadów wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do powietrza, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów oraz instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych; jeżeli współspalanie odpadów odbywa się w taki sposób, że głównym celem tej instalacji nie jest wytwarzanie energii ani wytwarzanie produktów materialnych, tylko termiczne przekształcenie odpadów, wówczas instalacja ta uważana jest za spalarnię odpadów;
- 27) sprzedawcy odpadów - rozumie się przez to podmiot, który nabywa, a następnie zbywa odpady, we własnym imieniu, w tym również podmiot, który nie obejmuje odpadów fizycznie w posiadanie;
- 28) stosowaniu komunalnych osadów ściekowych - rozumie się przez to rozprowadzanie komunalnych osadów ściekowych na powierzchni ziemi lub wprowadzanie ich do gleby;
- 29) termicznym przekształcaniu odpadów - rozumie się przez to:
- a) spalanie odpadów przez ich utlenianie,
 - b) inne niż wskazane w lit. a procesy termicznego przetwarzania odpadów, w tym pirolizę, zgazowanie i proces plazmowy, o ile substancje powstające podczas tych procesów są następnie spalane;
- 30) unieszkodliwianiu odpadów - rozumie się przez to proces niebędący odzyskiem, nawet jeżeli wtórnym skutkiem takiego procesu jest odzysk substancji lub energii;
- 31) współspalarni odpadów - rozumie się przez to zakład lub jego część, których głównym przedmiotem działalności jest wytwarzanie energii lub produktów, w których wraz z paliwami są przekształcane termicznie odpady w celu odzyskania zawartej w nich energii lub w celu ich unieszkodliwiania, obejmujące instalacje i urządzenia służące do prowadzenia procesu termicznego przekształcania wraz z oczyszczaniem gazów odlotowych i wprowadzaniem ich do atmosfery, kontrolą, sterowaniem i monitorowaniem procesów, instalacjami związanymi z przyjmowaniem, wstępnym przetwarzaniem i magazynowaniem odpadów dostarczonych do termicznego przekształcania oraz instalacjami związanymi z magazynowaniem i przetwarzaniem substancji otrzymanych w wyniku spalania i oczyszczania gazów odlotowych;
- 32) wytwórcy odpadów - rozumie się przez to każdego, którego działalność lub bytowanie powoduje powstawanie odpadów (pierwotny wytwórca odpadów), oraz każdego, kto przeprowadza wstępną obróbkę, mieszanie lub inne działania powodujące zmianę charakteru lub składu tych odpadów; wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów, czyszczenia zbiorników lub urządzeń oraz sprzątania, konserwacji i napraw jest podmiot, który świadczy usługę, chyba że umowa o świadczenie usługi stanowi inaczej;

- 33) zapobieganiu powstawaniu odpadów - rozumie się przez to środki zastosowane w odniesieniu do produktu, materiału lub substancji, zanim staną się one odpadami, zmniejszające:
- a) ilość odpadów, w tym również przez ponowne użycie lub wydłużenie okresu dalszego używania produktu,
 - b) negatywne oddziaływanie wytworzonych odpadów na środowisko i zdrowie ludzi,
 - c) zawartość substancji szkodliwych w produkcie i materiale;
- 34) zbieraniu odpadów - rozumie się przez to gromadzenie odpadów przed ich transportem do miejsc przetwarzania, w tym wstępne sortowanie nieprowadzące do zasadniczej zmiany charakteru i składu odpadów i niepowodujące zmiany klasyfikacji odpadów oraz tymczasowe magazynowanie odpadów, o którym mowa w pkt 5 lit. b.

Tekst orzeczenia pochodzi ze zbiorów sądów administracyjnych.

Wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego

z dnia 3 lutego 2021 r.

III FSK 2349/21

W zmienionym stanie prawnym obowiązującym od 1 lutego 2015 r. brak jest normy ustawowej, z której można, przy zastosowaniu wykładni systemowej wewnętrznej, wywnioskować, iż niezależnie od przyjętej metody ustalania opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, stawki mogą być różnicowane w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym. Ze zmiany dotyczącej art. 6k ust. 4 u.c.p.g. wynikają konsekwencje dla stosowania art. 6j ust. 2a u.c.p.g.

LEX nr 3122953

Dz.U.2021.888: art. 6(j) ust. 2(a); art. 6(k) ust. 4

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia NSA (spr.).

Sędziowie: NSA , WSA (del.)

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2021 r. na posiedzeniu niejawnym w Izbie Finansowej skargi kasacyjnej Rady Gminy w K. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy z dnia 10 marca 2020 r. sygn. akt I SA/Bd 31/20 w sprawie ze skargi Prokuratora Rejonowego w T. na uchwałę Rady Gminy w K. z dnia 29 listopada 2018 r. nr (...) w przedmiocie skargi na uchwałę rady gminy w sprawie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie faktyczne

Zaskarżonym wyrokiem z 10 marca 2020 r., I SA/Bd 31/20, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Bydgoszczy, na skutek skargi Prokuratora Rejonowego w T., stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy w K. z 29 listopada 2018 r. w przedmiocie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

W skardze kasacyjnej od powyższego wyroku Rada Gminy K. reprezentowana przez wójta zarzuciła na podstawie art. 174 pkt 1 p.p.s.a. naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię.

Skarżąca kasacyjnie wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Bydgoszczy.

Uzasadnienie prawne

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest niezasadna.

Zgodnie z art. 174 p.p.s.a. skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach: (1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie; (2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. Naczelny Sąd Administracyjny w związku z treścią art. 183 § 1 p.p.s.a. rozpoznaje sprawę w granicach skargi kasacyjnej, biorąc z urzędu pod uwagę jedynie nieważność postępowania. Związanie Sądu podstawami skargi kasacyjnej wymaga prawidłowego ich określenia w samej skardze. Oznacza to konieczność powołania konkretnych przepisów prawa, którym uchybił sąd, uzasadnienia zarzutu ich naruszenia, a w razie zgłoszenia zarzutu naruszenia prawa procesowego, wykazania dodatkowo, że to uchybienie mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy. W odniesieniu do prawa materialnego należy wykazać, na czym polegała dokonana przez sąd pierwszej

instancji błędna wykładnia lub niewłaściwe zastosowanie oraz jaka powinna być wykładnia prawidłowa lub, jakie powinno być właściwe zastosowanie przepisu prawa materialnego. (por. wyrok NSA z 19 lutego 2008 r., II FSK 1787/06, niepubl.)

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, wskazać należy, iż we wniesionej przez radę gminy skardze kasacyjnej, brak jest w petitum pisma przepisu prawa materialnego, który został naruszony. Dopiero w uzasadnieniu skarżący kasacyjnie powołał przepisy art. 6j ust. 2a w zw. z art. 6k ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 z późn. zm., dalej: u.c.p.g.), których błędnej wykładni miał się dopuścić sąd pierwszej instancji. Naczelny Sąd Administracyjny, działając jako sąd kasacyjny, nie jest uprawniony do samodzielnego konkretyzowania zarzutów lub też stawiania hipotez co do tego, jakiego przepisu dotyczy podstawa kasacji.

Z najdalej posuniętej ostrożności Sąd mając na uwadze treść uchwały pełnego składu NSA z 26 października 2009 r. (I OPS 10/09, ONSAiWSA 2010, Nr 1, poz. 1), zgodnie z którą przytoczenie podstaw kasacyjnych, rozumiane jako wskazanie przepisów, które - zdaniem wnoszącego skargę kasacyjną - zostały naruszone przez wojewódzki sąd administracyjny, nakłada na Naczelny Sąd Administracyjny, stosownie do art. 174 pkt 1 i 2 oraz art. 183 § 1 p.p.s.a., obowiązek odniesienia się do wszystkich zarzutów przytoczonych w podstawach kasacyjnych, ten postulat spełni.

Zgodnie z art. 2k ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. rada gminy, w drodze uchwały dokona wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustali stawkę takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy. Przepis art. 6j ust. 2a u.c.p.g. stanowi natomiast, że rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy.

Jak słusznie stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 25 listopada 2020 r., II FSK 1853/20, katalog ujęty w art. 6j ust. 2a u.c.p.g. nie zawiera przesłanki różnicowania stawki opłaty w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa domowego, gdyż liczba mieszkańców, o których mowa w tym przepisie, odnosi się do liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, a nie do liczby mieszkańców tworzących gospodarstwo domowe. Pojęcia "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość" nie można utożsamiać z pojęciem "gospodarstwa domowego", gdyż osoby zamieszkujące nieruchomość nie muszą tworzyć ze sobą gospodarstwa domowego. Przedmiotowa przesłanka znajduje więc zastosowanie w przypadku metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 1 u.c.p.g., zgodnie z którym opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest obliczana jako iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1 u.c.p.g. W konsekwencji, w przypadku wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, rada gminy może ustalić jedną stawkę opłaty od gospodarstwa domowego, bez jej różnicowania w zależności od wielkości (liczebności) gospodarstwa. Reasumując przewidzianego w art. 6j ust. 2a u.c.p.g. kryterium różnicowania stawki opłaty w odniesieniu do "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość" nie można utożsamiać z parametrem wielkości gospodarstwa domowego.

Racje miał sąd pierwszej instancji, że w zmienionym stanie prawnym obowiązującym od 1 lutego 2015 r. brak jest normy ustawowej, z której można, przy zastosowaniu wykładni systemowej wewnętrznej, wywnioskować, iż niezależnie od przyjętej metody ustalania opłat, stawki mogą być różnicowane w zależności od liczby osób w gospodarstwie domowym, jak uczyniono to w zaskarżonej uchwale. Strona skarżąca kasacyjnie natomiast nie zauważa, że ze zmiany dotyczącej art. 6k ust. 4 u.c.p.g. wynikają konsekwencje dla stosowania art. 6j ust. 2a u.c.p.g.

Wobec powyższego Naczelny Sąd Administracyjny, oddalił skargę kasacyjną jako pozbawioną usprawiedliwionych podstaw, działając na podstawie art. 184 p.p.s.a.

Tekst orzeczenia pochodzi ze zbiorów sądów administracyjnych.

Wyrok

Naczelnego Sądu Administracyjnego

z dnia 7 kwietnia 2021 r.

III FSK 3305/21

Tytuł: Dopuszczalne kryteria różnicowania stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi.

Niedopuszczalne jest różnicowanie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego w zależności od liczby mieszkańców wchodzących w skład tego gospodarstwa, a określone w art. 6j ust. 2a u.c.p.g. kryteria różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (w tym liczba mieszkańców) nie mają zastosowania do stawek opłat określonych przy zastosowaniu metody od gospodarstwa domowego.

LEX nr 3176072

Dz.U.2021.888: art. 6(j) ust. 2; art. 6(j) ust. 2(a)

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia NSA

(spr.).

Sędziowie: NSA

, WSA (del.)

Sentencja

Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym w Izbie Finansowej skargi kasacyjnej Rady Gminy S. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 4 listopada 2020 r. sygn. akt I SA/Bk 682/20 w sprawie ze skargi Prokuratora Rejonowego w W. na uchwałę Rady Gminy S. z dnia 27 sierpnia 2019 r. nr VIII/53/2019 w przedmiocie skargi na uchwałę rady gminy w sprawie opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oddala skargę kasacyjną.

Uzasadnienie faktyczne

Zaskarżonym wyrokiem Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku uwzględnił skargę Prokuratora Rejonowego w W. i stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy Sokoły w przedmiocie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości tej opłaty.

Sąd uznał, że uchwała narusza art. 6k ust. 1 pkt 1 w związku z art. 6j ust. 2 i ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454 z późn. zm., dalej: u.c.p.g.), bowiem wybrano w niej metodę ustalania stawek opłaty od gospodarstwa domowego, z uwzględnieniem miesięcznego przeciętnego dochodu rozporządzalnego na jedną osobę ogółem oraz selektywnego lub nieselektywnego gromadzenia odpadów, ale jednocześnie wprowadzono nieprzewidziane tymi przepisami dodatkowe zróżnicowanie ze względu na liczbę osób w gospodarstwie domowym.

W wywiedzionej od powyższego wyroku skardze kasacyjnej Rada Gminy Sokoły na podstawie art. 174 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm., dalej: p.p.s.a.) zarzuciła naruszenie:

1. art. 6j ust. 2 w związku z ust. 2a u.c.p.g., przez ich błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w rezultacie błędne uznanie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, że niedopuszczalne jest różnicowanie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego w zależności od liczby mieszkańców wchodzących w skład tego gospodarstwa;

2. art. 6j ust. 2a u.c.p.g., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a w

rezultacie błędne uznanie przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, że kryteria różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, określone w tym przepisie (w tym liczba mieszkańców), nie mają zastosowania do stawek opłat określonych przy zastosowaniu metody od gospodarstwa domowego.

Ponadto na podstawie art. 174 pkt 2 p.p.s.a. Rada Gminy zarzuciła naruszenie:

3. art. 151 p.p.s.a. w związku z art. 6k ust. 1 oraz art. 6j ust. 2 i ust. 2a u.c.p.g., przez ich niezastosowanie w stanie faktycznym i prawnym sprawy wobec błędnego uznania przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, że Rada Gminy Sokoły nie mogła zróżnicować stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego w zależności od liczby mieszkańców wchodzących w skład tego gospodarstwa, a wobec tego skarga powinna być przez Wojewódzki Sąd Administracyjny oddalona;

4. art. 152 p.p.s.a., przez jego błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym i prawnym sprawy, przez przyjęcie, że Rada Gminy bez podstawy prawnej doprecyzowała pojęcie gospodarstwa domowego, co narusza treść § 146 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "asas techniki prawodawczej" (Dz. U. Nr 100, poz. 908);

5. art. 147 § 1 p.p.s.a., przez jego niewłaściwe zastosowanie w stanie faktycznym i prawnym sprawy, a w konsekwencji uwzględnienie skargi przez Wojewódzki Sąd Administracyjny, podczas gdy wskazane w skardze kasacyjnej argumenty w pełni uzasadniają uznanie, iż skarga ta winna zostać oddalona.

Rada Gminy Sokoły wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie skargi, ewentualnie przekazanie sprawy sądowi administracyjnemu pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania; ponadto zrzekła się rozprawy.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną Prokurator Rejonowy w W. wniósł o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania; ponadto oświadczył, że nie żąda przeprowadzenia rozprawy.

Uzasadnienie prawne

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Charakter podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów sprawia, że konieczne jest przypomnienie treści przepisów u.c.p.g., które przytoczono jako podstawy kasacyjne i których wykładnia i prawidłowość zastosowania została zakwestionowana.

Otóż zgodnie z art. 6j ust. 2 u.c.p.g. (w brzmieniu tekstu jednolitego z 2018 r.), w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1 (to jest nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy), rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. Natomiast zgodnie z ustępem 2a tego artykułu rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.

Dla pełnego obrazu należy dodać, że w myśl art. 6j ust. 1 u.c.p.g. w przypadku nieruchomości, o których mowa w art. 6c ust. 1 (a więc nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy), opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub powierzchni lokalu mieszkalnego oraz ustalonej stawki opłaty. Ponadto, zgodnie z art. 6k ust. 1 u.c.p.g. rada gminy jest obowiązana w drodze uchwały dokonać wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i ust. 2 oraz ustalić stawkę takiej opłaty, przy czym dopuszcza się stosowanie więcej, niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy, a ponadto obowiązana jest ustalić stawkę opłaty za pojemnik lub worek o określonej pojemności, przeznaczony do zbierania odpadów na terenie nieruchomości.

Analiza przytoczonych uregulowań uprawnia do wyprowadzenia wniosku, że

upoważnienie ustawowe dla rady gminy do uchwalenia wysokości opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi obejmuje także metodę ustalania takiej opłaty - albo w oparciu o kryteria przewidziane w ustępie pierwszym art. 6j, które mogą stanowić: liczba mieszkańców, ilość zużytej wody lub powierzchnia lokalu mieszkalnego, albo w oparciu o przewidziane w ustępie 2 kryterium o charakterze ryczałtowym - od gospodarstwa domowego. Natomiast na mocy ustępu 2a rada gminy może różnicować stawki opłaty, stanowiące jej element kalkulacyjny, w oparciu o wymienione w tym przepisie kryteria, jak: powierzchnia lokalu, liczba mieszkańców, rodzaj terenu oraz rodzaj zabudowy. Jakkolwiek rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty, nie jest upoważniona do modyfikowania przewidzianych w ustawie metod ustalania opłaty; a zatem jeżeli wybrała metodę przewidzianą w ustępie 1, nie może łączyć jej z metodą wybraną w ustępie 2. Pogląd ten wydaje się utrwalony w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, a za kierunkowy w tym zakresie wolno uznać przytoczony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lutego 2019 r. (II FSK 3267/18), w którym wyrażono zapatrywanie, że w obecnym stanie prawnym stosowanie kryterium wielkości gospodarstwa domowego, jako nieprzewidzianego w ustawie, nie jest możliwe. Zapatrywanie to Naczelny Sąd Administracyjny w składzie rozpoznającym skargę kasacyjną podziela.

Nie można więc uwzględnić podniesionych w skardze kasacyjnej zarzutów naruszenia art. 6j ust. 2 i ust. 2a u.c.p.g. Wbrew założeniu, stanowiącemu ich kanwę, niedopuszczalne jest różnicowanie stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego w zależności od liczby mieszkańców wchodzących w skład tego gospodarstwa, a określone w ust. 2a kryteria różnicowania stawek opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi (w tym liczba mieszkańców), nie mają zastosowania do stawek opłat określonych przy zastosowaniu metody od gospodarstwa domowego. Przyjęta przez Wojewódzki Sąd Administracyjny wykładnia tych przepisów jest więc prawidłowa, a ich prawidłowe zastosowanie prowadziło do wyeliminowania z porządku prawnego uchwały rady gminy, opartej na przeciwnym założeniu.

Nietrafne są też zarzuty postawione w ramach podstawy kasacyjnej określonej w art. 174 pkt 2 p.p.s.a. Wobec uwzględnienia skargi przez Wojewódzki Sąd Administracyjny nie było bowiem podstaw do zastosowania art. 151 p.p.s.a., natomiast konieczne było stwierdzenie nieważności uchwały na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a. Zarzut naruszenia art. 152 p.p.s.a., który to przepis określa skutki wydania przez sąd administracyjny nieprawomocnego wyroku, w żaden sposób nie wiąże się z kwestią zasad techniki prawodawczej, a ponieważ brak również jakiegokolwiek wyjaśnienia tego zarzutu w uzasadnieniu skargi kasacyjnej, należy skonstatować jego procesową bezskuteczność; można jedynie dodać, że "doprecyzowywanie" w uchwałach organów stanowiących gmin ustawowego pojęcia "gospodarstwo domowe" musiałoby mieć wyraźną podstawę normatywną, a takiej podstawy w skardze kasacyjnej nie wskazano.

W podsumowaniu Naczelny Sąd Administracyjny stwierdza, że skarga kasacyjna nie ma usprawiedliwionych podstaw i podlega oddaleniu na podstawie art. 184 p.p.s.a.

Nie uwzględniono wniosku Prokuratora Rejonowego o zasądzenie na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi kasacyjnej przez Radę Gminy Sokoły, ponieważ nie wykazał on, by jakiegokolwiek koszty postępowania kasacyjnego poniósł.

Ponieważ wnosząca skargę kasacyjną Rada Gminy Sokoły zrzekła się rozprawy i przeprowadzenia rozprawy nie zażądał również będący stroną przeciwną Prokurator Rejonowy w W., Naczelny Sąd Administracyjny na podstawie art. 182 § 2 p.p.s.a. rozpoznał sprawę na posiedzeniu niejawnym.

Tekst orzeczenia pochodzi ze zbiorów sądów administracyjnych.

Wyrok

Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

z dnia 10 marca 2021 r.

III SA/Wa 1304/20

Określona w art. 6j ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. metoda polegająca na określeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody z danej nieruchomości obejmuje całkowitą ilość zużytej wody z danej nieruchomości.

LEX nr 3164126

Dz.U.2021.888: art. 6(j) ust. 1 pkt 2

Skład orzekający

Przewodniczący: Sędzia WSA

Sędziowie WSA:

(spr.).

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 marca 2021 r. sprawy ze skargi A. G. i K. P. na uchwałę Rady Miasta M. z dnia 26 maja 2020 r. nr XVII/253/2020 w przedmiocie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenie stawki tej opłaty oddala skargę

Uzasadnienie faktyczne

Rada Miasta M. w dniu 26 maja 2020 r. podjęła uchwałę nr XVII/253/2020 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi i stawek opłat.

W skardze do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Skarżący zarzucili rażące naruszenie przepisów art. 6n ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2013 r. poz. 228 z późn. zm., dalej "u.c.p.g.") i art. 12 ustawy z dnia 1 lipca 2011 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach oraz niektórych ustaw oraz pkt 2 art. 6j ust. 1 w przedmiocie ceny zużytej wody z danej nieruchomości. Skarżący wskazali, że Rada Miasta musi uwzględnić i zapewnić prawidłowe obliczenie wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi. Skarżący wnieśli o: zobowiązanie Rady Miasta M. do dostarczenia dowodów z: konsultacji społecznych z mieszkańcami miasta M., z opinii radców prawnych zatrudnionych przy UM w M., wyliczeń i kalkulacji z czego wynikły te rażące podwyżki, informacje o podwyżkach, które wystąpiły i miały taki wpływ na te kwoty przyjęte oraz o zasądzenie kosztów postępowania według norm przypisanych.

Zdaniem Skarżących obecnie zaproponowana metoda obliczania należności pobierania opłat za wywóz odpadów polegająca na powiązaniu zużycia wody z ceną wywozu odpadów jest nie do przyjęcia.

W odpowiedzi na skargę Rada Miasta M. wskazała, że radzie gminy pozostawiony został wybór sposobu obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród rozwiązań wskazanych w art. 6j ust. 1 pkt 1-3 ustawy o utrzymaniu w czystości i porządku w gminach. Oznacza to zatem, że organowi stanowiącemu gminy pozostawiono swobodę, bądź - mówiąc inaczej - wybór jednej z trzech wskazanych alternatywnie przez ustawę możliwości ustalania wysokości opłaty. Każde z tych rozwiązań mieści się w granicach prawa, a opowiedzenie się za jednym z nich jest przejawem realizacji zasady samodzielności gminy.

W piśmie z dnia 27 lutego 2021 r. Skarżący uzupełnili swoje stanowisko stwierdzając między innymi, że cena 1 m³ powinna wynosić 2,92 zł, a nie 11 zł. Uchwała nr XVII/253.2020 rażąco narusza interesy mieszkańców miasta M. i zmusza ich do godzenia się ze stawkami "z kosmosu przy epidemii".

Uzasadnienie prawne

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył co następuje:
Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Stosownie do art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, dalej: "p.p.s.a.") kontroli sądów administracyjnych podlegają akty prawa miejscowego, czyli akty normatywne zawierające przepisy powszechnie obowiązujące na określonej części terytorium państwa (por. art. 87 ust. 2 Konstytucji RP). Uprawnione do wydawania wskazanych aktów są m.in. organy samorządu terytorialnego. Podstawę wniesienia skargi na akt prawa miejscowego jest art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, który przewiduje m.in., że każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem, podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może zaskarżyć uchwałę lub zarządzenie do sądu administracyjnego. Należy przy tym zastrzec, że użyte w art. 101 u.s.g. sformułowanie "uchwała lub zarządzenie podjęte przez organ gminy" jest oznaczeniem zbiorczym, użytym na określenie tej kategorii prawnych form działania administracji, które prowadzą do powstania obowiązującej normy prawnej (konkretnej lub ogólnej), z wyłączeniem decyzji administracyjnych wynikających z art. 102 u.s.g. (por. szerzej J.P. Tarno, Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz, Warszawa 2010, s. 34-35). Prawo do skargi przysługuje jednak tylko takiemu podmiotowi, który wykaze, że jego uprawnienie lub interes prawny zostały naruszone. Interes prawny to taki, który znajduje oparcie w przepisach prawa. Istoty interesu prawnego należy upatrywać w jego związku z konkretną normą prawną. Może to być norma prawna należąca do każdej gałęzi prawa (nie tylko prawa administracyjnego). Interes prawny musi być osobisty oraz aktualny w chwili wszczęcia procedury skargowej. Sąd przyjął, że kwestie związane z opłatami za odbiór odpadów komunalnych dotyczą interesu prawnego i ekonomicznego Strony co umożliwiło ocenę legalności przedmiotu skargi w postaci uchwały Rady Miasta M.

Zgodnie z art. 87 ust. 2 Konstytucji RP źródłami powszechnie obowiązującego prawa Rzeczypospolitej Polskiej są na obszarze działania organów, które je ustanowiły, akty prawa miejscowego. Jednocześnie na mocy art. 94 Konstytucji RP organy samorządu terytorialnego oraz terenowe organy administracji rządowej, na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie, ustanawiają akty prawa miejscowego obowiązujące na obszarze działania tych organów. Zasady i tryb wydawania aktów prawa miejscowego określa ustawa. Istota niniejszej sprawy sprowadza się do tego, czy Rada Miasta M. określając w uchwale nr XVII/253/2020 z dnia 26 maja 2020 r. metodę ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zależności od zużycia wody nie naruszyła przepisów prawa.

Podnieść należy, że zgodnie z art. 6k ust. 1 u.c.p.g. rada gminy, w drodze uchwały powinna:

1) dokonać wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 oraz ustalić stawkę takiej opłaty; dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy;

2) ustalić stawkę opłaty za pojemnik o określonej pojemności. Jednocześnie na mocy art. 6k ust. 2 u.c.p.g. rada gminy, określając stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, bierze pod uwagę: 1) liczbę mieszkańców zamieszkujących daną gminę; 2) ilość wytwarzanych na terenie gminy odpadów komunalnych;

3) koszty funkcjonowania systemu gospodarowania odpadami komunalnymi, o których mowa w art. 6r. ust. 2-2b i 2d;

4) przypadki, w których właściciele nieruchomości wytwarzają odpady nieregularnie, w szczególności to, że na niektórych nieruchomościach odpady komunalne powstają sezonowo. Zgodnie z art. 6j ust. 1 u.c.p.g. w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1 (tj. nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy), opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn:

- 1) liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub
- 2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub

3) powierzchni lokalu mieszkalnego - oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1.

Zgodnie natomiast z art. 6j ust. 2 u.c.p.g. w przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego. Jak wynika z art. 6k ust. 1 pkt 1 u.c.p.g., na co słusznie zwraca uwagę Rada Miasta, Rada na mocy wskazanego przepisu jest uprawniona do dokonania wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi (spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2) oraz ustalenia stawki opłaty. Rada gminy na mocy art. 6k ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. jest uprawniona do dokonania wyboru metody ustalenia opłaty - spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 - co oznacza, że może wybrać metodę, zgodnie z którą opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi po pierwsze, stanowi iloczyn liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1 u.c.p.g., po drugie, stanowi iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1, po trzecie, stanowi iloczyn powierzchni lokalu mieszkalnego oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1, po czwarte, jest określona w jednej stawce dla gospodarstwa domowego, po piąte wreszcie, dopuszcza się stosowanie więcej niż jednej metody ustalenia opłat na obszarze gminy spośród ww. metod. Ustawodawca w art. 6k ust. 1 pkt 1 u.c.p.g. ograniczył rolę rady gminy do dokonania wyboru - spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 u.c.p.g. - metody (lub metod) ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz określenia stawki opłaty. Uchwałą XVII/253/2020 z dnia 26 maja 2020 r. Rada Miasta M. dokonała wyboru (jednej) metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, tj. spośród metod określonych w art. 6j ust. 1 i 2 u.c.p.g. wybrano metodę, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. - opłata stanowi iloczyn ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz stawki opłaty.

W ocenie Sądu określona w art. 6j ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. (i wybrana w przedmiotowej uchwale) metoda polegająca na określeniu opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w oparciu o ilość zużytej wody z danej nieruchomości obejmuje całkowitą ilość zużytej wody z danej nieruchomości. W art. 6j. ust. 1 wśród czynników, które w ramach poszczególnych metod obliczania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi są wykorzystywane wymieniono liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość (pkt 1), ilość zużytej wody z danej nieruchomości (pkt 2), powierzchnię lokalu mieszkalnego (pkt 3). W ocenie Sądu, wskazane wielkości obejmują odpowiednio łączną liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość (gdzie dziecko, osoba dorosła, osoba w wieku podeszłym liczy się za jedną osobę i przy określaniu opłaty bierze się pod uwagę wszystkie te osoby), całkowitą ilość zużytej wody z danej nieruchomości (przy określaniu opłaty bierze się pod uwagę całkowitą ilość zużytej wody, bez jej pomniejszania o określone wielkości związane ze zużyciem na określone cele), całkowitą powierzchnię lokalu mieszkalnego (bez wyłączania określonych pomieszczeń). Gdyby ustawodawca uznał za zasadne umożliwienie radzie gminy zmodyfikowania wskazanych wielkości zawartby, w ocenie Sądu, stosowne zastrzeżenie w tym zakresie (w szczególności na przykład zawartby stosowne upoważnienie do określenia przez radę gminy sposobu ustalenia ilości zużytej wody w ramach metody, o której mowa w art. 6j ust. 1 pkt 2 u.c.p.g.). W sytuacji, gdy ustawodawca w ramach upoważnienia zawartego w ustawie (art. 6k ust. 1 pkt 1 u.c.p.g.) nie upoważnił rady gminy do określania sposobu ustalania ilości zużytej wody (a jej rolę ograniczył jedynie do wyboru metody (metod), w tym bazującej na ilości zużytej wody z danej nieruchomości oraz do określenia wysokości stawki opłaty), rada gminy nie jest uprawniona do określania sposobu ustalania ilości zużytej wody w taki sposób, że zużytej wody z danej nieruchomości przeznaczonej na określone cele (np. podlewania ogrodów, pojenia zwierząt itp.) nie wlicza się jako zużytej wody. W ocenie Sądu w art. 6j ust. 1 pkt 2 określono metodę bazującą na ilości zużytej wody z danej nieruchomości, co oznacza, jak wskazano wyżej, całkowitą ilość wody z danej nieruchomości i rada gminy - działając w ramach określonego w ustawie upoważnienia - nie jest uprawniona do modyfikacji tej metody.

Odnosząc się do zarzutów skargi wskazać należy, że za uprawnione przyjąć należy stanowisko, że Rada Miasta M. mogła w związku z rosnącymi kosztami systemu odbioru odpadów podjąć uchwałę w sprawie wyboru metody ustalania opłat za odbiór odpadów komunalnych oraz określenia stawki przy uwzględnieniu ustawowych przesłanek wybierając metodę określoną w art. 6j ust. 1 pkt 2 u.c.p.g. tj. na podstawie ilości zużytej wody z danej nieruchomości.

Jednocześnie Sąd zauważa, że powołane w skardze wyroki WSA w Warszawie (sygn. akt V SA/Wa 2592/18) i NSA sygn. akt I GSK 588/18, dotyczyły prawidłowości zatwierdzenia taryf za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na podstawie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Ustawa ta określa zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzenia ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo-kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów. Zgodnie z art. 24 ust. 1 powołanej ustawy, taryfy podlegają zatwierdzeniu w drodze uchwały rady gminy, z wyjątkiem taryf zmienionych w związku ze zmianą stawki podatku od towarów i usług. Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie. Do wniosku o zatwierdzenie taryf przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan (art. 24 ust. 3 ustawy). Przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na 1 rok (art. 20 ust. 1 ustawy). W myśl art. 20 ust. 2 ustawy przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne określa taryfę na podstawie niezbędnych przychodów po dokonaniu ich alokacji na poszczególne taryfowe grupy odbiorców usług. Ponadto ceny i stawki opłat są różnicowane dla poszczególnych taryfowych grup odbiorców usług na podstawie udokumentowanych różnic kosztów zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków (art. 20 ust. 3 ustawy).

Stawka opłaty za wywóz nieczystości jest inną opłatą od taryfy i stawki opłaty za zaopatrzenie mieszkańców w wodę, która ustalana jest przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne z uwzględnieniem zasad określonych w ustawie ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków. Zatem rozstrzygnięcia dotyczące uchwały Rady Miasta M. w przedmiocie zatwierdzenia taryf pozostają bez wpływu na niniejsze postępowanie i rozstrzygnięcie Sądu.

W tym stanie rzeczy, Sąd nie dostrzegł podstaw do uwzględnienia skargi i na podstawie art. 151 p.p.s.a. skargę oddalił.

3164126